

Finnish
Hebrews Chapter Four
57-0901E

William Marrion Branham

“... päivinä, jolloin seitsemännen enkelin ääni kuuluu ...” Ilm. 10:7

Hebrealaiskirje 4. luku

Jeffersonville, IN, USA

1.9.1957, iltakokous

Esittely

William Branhamin merkittävä palvelustehtävä oli Pyhän Hengen vastaus Raamatun kohtien Mal. 4:5-6, Luuk. 17:30 ja Ilm. 10:7 profetioihin. Tämä maailmanlaajuinen palvelustehtävä on ollut monien muiden Raamatun profetioiden huipennus ja Jumalan Pyhän Hengen työn jatke tänä lopunaikana. Tästä palvelustehtävästä on puhuttu Kirjoituksissa valmistamaan ihmiset Jeesuksen Kristuksen toista tulemusta varten.

Rukoilemme, että painettu Sana tulisi kirjoitetuksi sydämeesi, kun luet tätä saarnaa rukoillen.

Yli 1100 William Branhamin saarnaa on ladattavissa tai tulostettavissa ilmaiseksi ääninauhoina ja kirjasina useilla eri kielillä osoitteesta www.messagehub.info.

Tätä kirjaa voidaan kopioida ja jakaa eteenpäin mikäli se kopioidaan sellaisenaan, ilman muokkaamista ja jaetaan ilmaiseksi.

*...ulkona villisti myrskyävällä merellä,
Tule, ankkuroi sielusi Levon satamaan
Olen ankkuroinut sieluni...*

Hyvä on, te, jotka kohotitte kätenne. Sanoma on ohi nyt.
Palvokaamme nyt.

*Minun rakkaani on minun.
En enää purjehdi rajuja meriä;
Myrsky voi pyyhkäistä yli rajusti myrskyävän syvyyden,
Jeesuksessa olen turvassa ainiaa.*

²⁶³ Jokainen nyt, palvoen:

*Olen ankkuroinut sieluni Levon satamassa (Sapatti)
En enää purjehdi rajuja meriä;
Myrsky voi pyyhkäistä yli rajusti myrskyävän syvyyden,
Jeesuksessa olen turvassa ainiaan
Loista ylleni...*

Vain vapautukaa, sulkekaa silmäanne. Tunnetteko tuon suloisin
Hengen? Se on palvontaa. Sanoma on ohitse, tämä on palvontaa.

*Valo majakasta loistakoon ylleni,
Oi, loista ylleni, Oi, Herra, loista ylleni,
Anna Valon majakasta loistaa ylleni.*

²⁶⁴ Kuinka monesta tuntuu hyvältä? Kohottakaa kätenne. Tuo suloinen
nöyrä Henki, se on se.

*Olla Jeesuksen kaltainen, vain olla kuin Jeesus
Maan päällä kaipaen olla Hänen kaltaisensa;
Koko elämän matkan, maasta Kirkkauteen,
Minä vain pyydän olla Hänen kaltaisensa.*

Vain palvokaa!

Hebrealaiskirje 4. luku

¹ ...on tietää enemmän siunatusta Herrastamme. Ja se on tarkoituksemme kokoontumiseemme täällä, sitä tarkoitusta varten se on, nyt, ja rukoilla Jumalan sairaiden lasten puolesta. Ja tänä aamuna meillä oli ihmeellinen siunaus Kirjoituksista.

² Me yritämme ottaa jokaisena kokouskertana osan... Opetan Hebrealaiskirjeestä ja olen nyt tehnyt niin viimeiset pari viikkoa. Ja nyt, jos Herra tahtoo, me tulemme jatkamaan keskiviikkoiltana, ja sitten sunnuntaiaamuna ja sunnuntai-iltana, ja edelleen niin kauan kuin olen täällä tällä kerralla. Ei herätys, vaan se on herätys, kokous säännöllisinä iltoinamme. Ja me olemme iloiset tästä ajasta tavata hyviä ystäviämme täältä ympäristömme kaupungeista, täältä Falls Citiesin ympäristöstä. Ja jos meillä sattuu tapahtumaan peruutus tai jotakin sellaista, niin voi olla, että Herra saattaa johtaa meidät hyvin pian... Ehkä meillä voi olla muutamia iltoja täällä voimistelusalissa tai jossakin; jonkin ajan kuluttua, jos Herra näyttää johtavan siihen suuntaan, paikkaan, jossa voimme saada ihmiset yhteen.

Ja me olemme tullessamme nähneet ihmisten olevan menossa pois sanoen: "Ei ollut tilaa päästä sisälle." Tietenkin Tabernaakkeli on kauhean pieni. Siellä on istuinpaikat vain hyvin, hyvin harvoille ihmisille, ja me olemme niin iloiset, että te olette halukkaat tulemaan ja istumaan täällä kuumassa kuullaksenne Herran Sanaa. Ja me rukoilemme, että Jumala tulisi ylenpalttisesti siunaamaan teitä ja auttamaan teitä.

³ Ja tänä iltana me haluamme aloittaa 4. luvusta. Kuinka monet olivat täällä tänä aamuna? Antakaapa meidän nähdä kätenne. Se on hienoa, käytännöllisesti katsoen jokainen teistä. Ja nyt me olemme aloittamassa Hebrealaiskirjeen 4. lukua. Ja mikä ihmeellinen Kirja se onkaan. Nautitteko te siitä? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Ja se on Kirjoituksen vertaamista Kirjoitukseen.

⁴ Ja Paavali, ennen kuin hän kykeni antamaan todistusta kokemuksestaan, hänen täytyi ensin mennä alas Arabiaan ja nähdä Sanan mukaan oliko se Totuus. Minä pidän siitä. Ja tämän aamuissa

opetuksessamme me tulimme näkemään, että Kristus oli sama eilen, tänään ja ikuisesti. Ja Paavali näki, että sama Tulipatsas, joka oli johtanut Israelin lapsia, oli kohdannut hänet matkalla Damaskoon. Me totesimme, että tuo sama Tulipatsas, joka johti Israelin lapset erämaasta luvattuun maahan, kohtasi Paavalin tiellä Damaskoon ja kutsui itseänsä “Jeesukseksi.”

⁵ Sitten me näemme todella Jeesuksen Kristuksen ylimmän Jumaluuden. Tämä koko Kirja tässä on vain Jeesuksen Kristuksen ilmestys. Ja me näemme, että “eri aikoina ja erilaisilla tavoilla, Jumala puhui isille profeettojen kautta; näissä viimeisissä päivissä Poikansa Jeesuksen Kristuksen kautta.” Hän on paljastanut itsensä. Ja 1. Mooseksen kirjasta Ilmestyskirjaan, ei ole mitään muuta kuin yhtä jatkuvaa, alituista Herran Jeesuksen paljastamista.

⁶ Ja me näemme, että Hän oli Se, joka oli palavassa pensaassa. Me näemme, että Hän on Se, joka oli Jumalan kanssa ennen maailman perustamista. Ja me näemme, että Uudessa Testamentissa, Hän oli Jumala ja mies yhdessä. Ja sitten kun Hän jätti Uuden Testamentin mennäkseen Taivaaseen, Hän sanoi: “Minä tulin Jumalasta ja Minä palaan takaisin Jumalaan”.

⁷ Ja sitten kun Paavali kohtasi Hänet, Hän oli samassa muodossa kuin Hän oli johtaessaan Israelia Tulipatsaana. Ja Paavali katsoi Häntä suoraan kasvoihin, ollen kääntymätön, ja Se aiheutti hänelle silmävian lopuksi elämäänsä. Hän sokaistui, eikä useisiin päiviin voinut nähdä yhtään mitään. Ja hänet täytyi taluttaa Suora -nimiselle kadulle.

⁸ Ja Jumalalla oli siellä eräs profeetta, jolle Hän puhui, nimeltä Ananias, joka tuli näyn mukaan ja laski kätensä Paavalin päälle ja sanoi: “Veli Saul, saa näkösi.”

⁹ Ja me näemme sitten, että se oli tuo sama Pyhä Henki, tuo sama Herra Jeesus, joka tuli Pietarin luo Valon muodossa ja vapautti hänet vankilasta.

¹⁰ Ja me näemme, että tuo sama Herra Jeesus, näissä päivissä, on yhä tuossa Tulipatsaassa (Valossa), joka johtaa Hänen ihmisiänsä (Hänen Seurakuntaansa), tehden saman asian, antaen näkyjä; ja kädet lasketaan ihmisten päälle, näyn mukaan. Herra Jeesus, joka kohtasi minut viime sunnuntaiaamuna kotona ja sanoi, että “eräs mies olisi tulossa,

²⁵⁷ Älkää kiusatko Häntä niin kuin kiihotuksen päivänä. Älkää ajatelko, että koska me käymme kirkossa sunnuntaisin tai pidämme sapatin... Paavali sanoi: “Te, jotka otatte vaarin päivistä ja täysistä kuista ja niin edespäin, minä pelkään teidän puolestanne.” Laki oli tulevien hyvien asioiden varjo, eikä itse asia, eikä voi koskaan tehdä palvojaa täydelliseksi. Mutta Kristus tekee teidät täydelliseksi, täydelliseksi Jumalan silmissä. Hän ottaa pois teidän syntinne, ottaa pois tuomion teiltä ja antaa teille Hänen rakkautensa ja ilonsa.

²⁵⁸ Haluaisitteko mennä sisälle Lepoon nyt? Kohottaisiko joku muu kätensä ja sanoisi: “Minä olen tehnyt sen.” Jumala siunatkoon sinua nuori nainen täällä vasemmalla. Jumala siunatkoon miestä siellä oikealla puolellani. Mennä sisälle Hänen Lepoonsa, ajatelkaa sitä juuri nyt.

²⁵⁹ Rukoilkaa: “Juuri niin kuin olen. Herra, ilman yhtäkään puolustusta. Minä olen paha. Mitään en voi tarjota Sinulle, kuin vain “vanhan, kuluneen, synnillisen elämäni. Vastaanotatko minut? Puhdistatko minut? Vapautatko minut? Koska lupasin, että tulen uskomaan. Oi, Jumalan Karitsa, minä tulen. Minä tulen nyt uskoen, että nyt olen siirtynyt kuolemasta Elämään. Koska juuri tässä istuessani olen vastaanottanut Sinut Pelastajanani ja tunnen rauhan sydämessäni.”

²⁶⁰ Viisi on nostanut kätensä. Tuntisiko vielä yksi sillä tavalla? Kohota kätesi. Jos et ole kristitty, vastaanota Hänet juuri nyt.

²⁶¹ Jos tunnustaudut kristityksi, etkä ole ollut sellainen, sinä olet yhä syntinen, ei väliä sillä, mitä olet elämässäsi tehnyt, tai minkälaiseksi yrität itseäsi tehdä. Mitä te teette, ei tule hyväksytyksi. Sitä Hän on tehnyt. Teidän omaa vanhurskauttanne ei hyväksytä. Jos lakkasitte tupakoimasta vain siksi, että sanoitte: “Minun on parasta lopettaa tupakoiminen, koska tunnustaudun kristityksi.” Jumala ei hyväksy sitä. Jos lakkaatte himoitsemasta naisia vain, koska panette itsenne tekemään sen, ei Jumala hyväksy sitä. Se on jotakin, mitä te itse teette, ne ovat tekoja. Se on armo, joka pelastaa teidät. Onko Jumala tullut teihin ja ottanut tuon koko asian ulos teistä? Se on seuraava asia.

²⁶² Te sanotte: “Minä liityin seurakuntaan, joten minun täytyy lakata tekemästä näitä asioita.” Jumala ei hyväksy sitä, ei mitään, mitä te voitte tarjota.. Hän hyväksyy vain sen, mitä Kristus antoi. Hän antaa teille Iankaikkisen Elämän, ja ottaa nuo asiat pois teiltä. Tahdotteko vastaanottaa Sen?

Enkeli, viimeisten muutaman vuoden aikana se on räjähdysmäisesti mennyt ympäri maailman. Arvostelijat ja kaikki muut ovat yrittäneet tuomita Sitä, mutta joka kerta Sinä olet todistanut itsesi Jumalaksi.

²⁵³ Tieteellinen maailma, kirkollinen maailma... Ovatko he sokeita, Herra? Ehkä täällä on tänä iltana joku, joka haluaisi saada näkönsä vaeltaakseen eteenpäin, eikä kiusaisi Jumalaa niin kuin kiihotuksen päivissä; niin, ettei hän yrittäisi kiusata Häntä olemalla hyvä sunnuntaisin, tai pitämällä jonkun määrätyn päivän, tai jonkun tietyn uskontunnustuksen, tai kuulumalla johonkin tiettyyn kirkkoon; vaan, joka haluaisi tulla ulos ja olla sydämeltä ympärileikattu ja vastaanottaa Pyhän Hengen, ja haluaa Hänet. Uskossa he nyt yrittävät vastaanottaa Häntä sydämiinsä. He yrittävät löytää armon Sinun edessäsi, Herra.

²⁵⁴ Oi, he ovat voineet puhua kielillä, he ovat voineet huutaa. Mutta heillä yhä on sama vanha kiukkuinen luonne. Heillä yhä on sama vanha ilkeys. He yhä juoruavat ja puhuvat ja tekevät asioita, joita heidän ei pitäisi tehdä. He eivät halua sitä, Herra. Mitä sitten, kun tuo suuri Kirja on avattu? Kun on sanottu: "Sellaiset eivät mene sisälle Valtakuntaan. Olkaa sen vuoksi täydelliset, niin kuin teidän Isänne Taivaassa on täydellinen." Mikään vähempi siitä ei tule menemään sisälle. Luottavatko he täysin tänä iltana ristiinnaulittuun? Jos eivät, Herra, voikoot he sanoa tuon lankaikkisen "kyllä" juuri nyt.

²⁵⁵ Sanoa: "Herra, se ei ole mielenliikutusta, vaan minä vain tunnen jotakin syvällä sydämessäni... Tuo jokin sanoo minulle, että 'minä voin tehdä sen juuri nyt, Sinun armostasi', minä hylkään kaikki maailman asiat, ja haluan mennä sisälle Sinun Lepoosi, ja minä uskon, että teen sen juuri nyt. Minä uskon, että Pyhä Henki on tuomassa minua juuri tuohon paikkaan."

²⁵⁶ Jokaisen pään ollessa kumarrettuna, tuntee kukaan sillä tavalla juuri nyt? Kohottakaa kätenne. "Pyhä Henki on nyt tuomassa minua sille paikalle, että en enää tule juoruamaan." Jumala siunatkoon sinua. "Minä en tule tekemään näitä asioita... Äkkipikaisuuteni on mennyt. Minä voin elää ilossa ja rauhassa ja pitkämielisyydessä tästä eteenpäin. Uskon, että Jumala on puhumassa minulle juuri nyt, että voin tehdä sen tästä hetkestä alkaen, Hänen armostaan." Kohottaisitteko kätenne? Jumala siunatkoon sinua. Jumala siunatkoon sinua nuori nainen. Joku muu? "Nyt minä uskon."

mustapäinen, harmaantuva. Hän on kreikkalainen. Hänen vaimonsa on keski-ikäinen ja tulisi itkemään alttarilla."

¹¹ Jotkut heistä olivat kertoneet siitä, ja tiesivät, että se oli tapahtumassa. Hän oli rampa, tasapainohermo hänen päässään oli mennyt, hän ei voinut edes hallita jalkojaan, tai raajojaan, ja hän oli myös sokea. Ja varmistaaksemme sen kaksinkertaisesti: minulla oli eräs pieni nainen, joka tulisi ensin rukoilemaan sairaiden puolesta, sitten käännyin ympäri ja pyysin veli Tomsia tulemaan ja rukoilemaan; ja me istuimme täällä tarkaten sen kehittymistä. Ja sitten minä menin ja rukoilin sairaiden puolesta ja kävelin takaisin paikalleni. Ja tuo nainen tuli, aivan tarkalleen näyn mukaisesti, otti minua käsivarresta ja alkoi itkeä ja sanoi, että tohtori Ackerman oli lähettänyt heidät tänne. Tohtori Ackerman on hyvä ystäväni, katolilainen. Hänen poikansa on pappina luostarissa, Saint Meinradissa, ja Indianassa. Ja tämä mies oli Jasperista. Ja Herra paransi hänet pois tuosta tuolista, hän nousi ylös ja käveli. Hän voi nähdä aivan yhtä hyvin kuin kuka tahansa muukin ja hän käveli ulos rakennuksesta, normaalina ja terveenä. Kaikki näyn mukaan!

¹² "Veli Saul, Herra Jeesus, joka ilmestyi sinulle tiellä, on lähettänyt minut, että voisin laskea käteni sinun päällesi, voidaksesi saada näkösi jälleen ja olla täytetty Pyhällä Hengellä." Ihmeellistä.

¹³ "Sitten me näemme, että kun meillä on tämä suuri pelastus, me emme voi paeta Jumalan rangaistuksia ja vihaa, jos me laiminlyömme sen kaltaisen suuren pelastuksen."

¹⁴ Nyt me aloitamme lukemisen tänä iltana Hebrealaiskirjeen 4. luvusta. Jos joku haluaa seurata mukana, meillä on täällä Raamattuja. Jos joku tahtoo Raamatun, paikannäyttäjät tuovat sen teille, jos kohotatte kätenne. Jos yksi veljistä täällä veisi... Siellä on kaksi Raamattua, uskoisin.

¹⁵ Ja nyt tulemme kiirehtimään, koska meillä on ehtoollinen jonkin ajan kuluttua. Ja siitä mihin jäämme tänä iltana, tulemme jälleen aloittamaan keskiviikkoiltana. Uskon, että me tänä aamuna aloitimme lukemisen 15. jakeesta.

¹⁶ Joku, joka ei ehkä tiedä... Käytän laseja lukemiseen. Minä olen tulossa vanhaksi. Ja voin yhä lukea, mutta voin tehdä sen nopeammin, erikoisesti lukiessani tätä pientä tekstiä.

¹⁷ Ja minä menin tutkituttamaan silmäni, nähdäkseni olinko todella menettämässä näköni. Silmäni olivat 10 / 10. Hän sanoi: “Mutta sinä olet yli neljäkymmenen, poikani.” Hänellä oli siellä tuo taulu, josta minun tuli lukea ja hän sanoi: “Aloitahan lukemaan siitä.” Ja minä luin sen. Ja sitten sen pienetessä se tuli hitaammaksi ja hitaammaksi. Ja kun se tuli tämän kokoiseksi, minä pysähdyin. Sitten hän pani sinne 10 / 10 ja voin lukea sen mistä tahansa. Mutta hän sanoi: “Se on sitä, että olet yli neljäkymmenen, sinun silmämunasi litistyvät.”

¹⁸ Voin kyllä pinnistämällä silmiäni lukea sen näin läheltä, mutta silloin te katsotte kiertoon. Niinpä hän valmisti minulle silmälasit. Niinpä, kun se on hyvin lähellä, voin nähdä sen, mistä tahansa, mutta kauempaa en voi nähdä näillä mitään. Niinpä käytän niitä lukemiseen.

¹⁹ Nyt tänä aamuna meillä oli 3. luvun loppuosa, Hebrealaiskirjeestä. Ja oi, miten runsaasti me löysimmekään jyväsä siitä. Kuunnelkaa nyt, haluan lukea sen uudestaan, niin että voimme saada taustan, en nyt puhuakseni siitä, vaan vain hieman käydä sitä läpi.

Kun sanotaan: Tänä päivänä, jos te kuulette hänen äänensä, älkää paaduttako sydämiänne niin kuin suututuksessa.

Sillä jotkut, kun he olivat kuulleet, suututtivat; kuitenkin eivät kaikki, jotka tulivat ulos Egyptistä Mooseksen kautta.

²⁰ Nyt me totesimme siinä tänä aamuna, että Hän sanoi: “Älkää paaduttako sydämiänne nyt, niin kuin suututtamisen päivissä.” Kun he suututtivat Jumalan vihaan, vaikka Hän oli antanut heille Mooseksen, profeettansa, ja merkin, joka oli Mooseksen kanssa. Kuinka monet luokassa tänä iltana tietävät, mikä tuo merkki oli? Tulipatsas, Hebrealaiskirje 13.

²¹ No niin, me emme tiedä, näkikö seurakunta tuota merkkiä vai ei. Mutta Mooses näki sen, sillä Mooses kohtasi Hänet ensin palavassa pensaassa. Hän oli tuo Tuli. Ja Israelin lapset tottelivat Moosesta ja lähtivät Egyptistä. Ja niin pian kuin he olivat tulleet ulos Egyptistä, me näemme, että Jumala johti heidät suoraan ansaan. Kun faaraon armeija oli heidän takanaan ja Punainen meri kummallakin puolella, ja Jumala pani heidät koetukselle; ja he pelästyivät. Ja se suututti Jumalan, Hän sanoi: “Miksi sinä huudat Minulle?” Hän sanoi: “Vain puhu, ja mene eteenpäin.” Siitä minä pidän.

mitään sanomista siihen, vain siksi, että Hänen halunsa oli tehdä minut ja antaa minulle tilaisuuden kohdata Golgata ja tehdä ratkaisuni, ja minä tein ratkaisuni ja uskoin Häneen, niin kuinka paljon enemmän Hän tulee nostamaan minut ylös kuolleista. Jos Hän teki minut siksi, joka minä olen ilman valinnan mahdollisuutta, sitten minä valitsin ja otin Hänet vastaan. Ja Hän itse kohotti kätensä ja vannoi itsensä kautta, että Hän nostaisi minut ylös viimeisessä päivässä.

²⁴⁷ Minä lepään varmuudessa, minulla on Lepo. Ei siksi, että palvon sunnuntaina, eikä siksi, että palvon sapattina, sillä ei ole mitään tekemistä sen kanssa. Minä palvon siksi, että olen mennyt sisälle Hänen rauhaansa ja Lepoonsa ja. minulla on rauha, lepo, rakkaus ja ilo. Antaa myrskyn pauhata, minun ankkurini pitää.

²⁴⁸ Onko sinulla tuo kokemus tänä iltana, ystäväni, joka istut täällä tässä kuumassa tabernaakkelissa? Sinä et tule kuulemaan minua. Ei, sinä tulet kuulemaan Sanaa. Kuuntele, ystäväni.

²⁴⁹ Jos sinulla ei nyt ole tuota Lepoa, sinä voit löytää Sen juuri nyt. Sinun ei tarvitse tulla tänne alttarille, istu juuri siellä missä olet. Ole vilpiton ja sano: “Kristus, vain puhu minun sydämelleni. Minä tiedän, että on kuuma. Minä aivan vaahtoon hikeä, tunnen oloni kurjaksi. Mutta Herra, minä voin totisesti hiota tuskasta, pahemmasta kuin tämä, ennen aamua.”

Ja joku lääkäri voi pudistaa päätään ja sanoa: “Se oli sydänkohtaus. Hän on mennyt.” Niin mitä sitten?

²⁵⁰ Mitä sitten? Kun tuo suuri Kirja on avattu, mitä sitten? Te olette kuulleet tuon laulun *Mitä sitten?* Kun häneltä, joka on hylännyt Sanoman, tullaan kysymään syytä siihen, niin mitä sitten? Mitä sitten? Ajatelkaa sitä nyt, todella syvällisesti.

²⁵¹ Kumartaessamme päämme, ajatelkaa sitä:

Kun hänen, joka hylkää tämän Sanoman tänä iltana,

Pyydetään antamaan syy siihen, mitä sitten?

Mitä sitten? Mitä sitten?

Kun suuri Kirja on avattu, mitä sitten?

Kun niiltä, jotka hylkäävät tämän Sanoman tänä iltana,

Teiltä tullaan kysymään syytä siihen, mitä sitten?

²⁵² Taivaallinen Isämme, tämä on nyt kaikki Sinun käsissäsi. Tässä on nyt todellinen Sapatti asetettuna ihmisten eteen. Täällä on Jumalan

²³⁹ Siinä se on teille. Eddie Pruitt kirjoitti tuon kuuluisan laulun. Kaikki muut perustukset: kaikki kirkkokunnat, kaikki uskontunnustukset, kaikki opit häipyvät pois. Jää vain Kristus!

Te sanotte: “No, minä tunnen Raamatun.” Sinulla ei ole Elämää tuntemalla Raamattuasi.

“Minä tunnen katkismuksen.” Sinulla ei ole Elämää tuntemalla katkismustasi. “No niin, minä olen kristitty.” Sinulla ei ole Elämää tunnustamalla kristillisyyttä.

²⁴⁰ Sinulla on Elämä tuntemalla Hänet. Tuntien Hänet, teillä on Elämä. Te menette sisälle Hänen Lepoonsa, te lakkaatte omista teoistanne, niin kuin Jumala omistansa. Teidät on tehty Jumalan Pojaksi, osalliseksi Jumalasta. Ja jos Pyhä Henki kosiskelee sinua, kosiskele sinä takaisin, ja sano: “Kyllä, Herra.”

²⁴¹ Kun Se kosiskelee: “Tulkaa Minun tyköni kaikki te, jotka teette työtä ja olette raskaasti kuormitetut, niin Minä tulen antamaan teille Levon.”

²⁴² Ja te sanotte: “Ah, minä olen nuori. Minulla on... Minun pastorini ei... Kaikki mitä minun täytyy tehdä...” Näettekö? Silloin te ette tule koskaan löytämään Sitä.

²⁴³ Mutta, kun te sanotte: “Kyllä, Herrani, minä kuulen Sinun Äänesi. Minä en paaduta sydäntäni. Minä en välitä mistään, Herra, Se on Sinun Sanasi ja minä uskon Sinua. Ota minut Jeesus.” “Juuri niin kuin olen, ilman yhtäkään puolustusta. Mutta Sinun Veresi vuodatettiin minun puolestani, ja minä lupaan, että tulen uskomaan. Oi, Jumalan Karitsa, minä tulen!” Laskekaa kätenne Hänen kuolevan päänsä päälle ja sanokaa: “Herra, minä olen syntinen ja Sinä kutsuit minua.”

²⁴⁴ “Kaikki, jotka Isä on antanut Minulle, ovat tuleva Minun luokseni ja Minä tulen nostamaan hänet ylös viimeisissä päivissä.”

²⁴⁵ “Kyllä, Herra, minä tulen. Minä en paaduta sydäntäni, niin kuin he tekivät siellä kiihotuksessa, minä totisesti uskon.”

²⁴⁶ Mitä Hän sitten tekee? Hän antaa teille Hänen Elämänsä, Zoen, Iankaikkisen Elämän. Ja, jos Jumala voi nostaa meidät ylös maan tomusta, josta me tulemme. Tulimmeko me maan tomusta? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”] Kaikki, mitä te näette, tulee maan tomusta. Ja jos Jumala voi tehdä minut siksi, mikä olen tänään, ilman, että minulla oli

²² No niin, he seurasivat Moosesta, niin kuin Mooses seurasi Tuli- ja Pilvenpatsasta, ja he olivat matkallaan Luvattuun Maahan. Kaunis kuva Seurakunnasta tänä iltana, ollessamme matkallamme Luvattuun Maahan, saman Hengen johtamina, samoin merkein ja ihmein niin kuin Jumala puhui siitä.

²³ Huomatkaa sitten, he tulivat Siinain Erämaahan. Vesi oli katkeran makuista, Marah:ssa. Miksi Jumala johti heidät karvaiden vetten luo? Näyttää kuin Hänen olisi pitänyt johtaa heidät hyvän veden luo. Mutta Hän johti heidät karvaiden vetten luo voidakseen koetella heidän uskonsa. Hän pitää sen tekemisestä. Hän haluaa antaa ahdistusten tulla yllenne, voidakseen osoittaa teille rakkautensa ja voimansa. Kuinka voivat ihmiset tänään uskoa, jotka eivät usko ihmeitä tekevään Jumalaan... Kun ahdistus tulee, he luovuttavat ja menevät edelleen niin kuin ennenkin. Mutta me uskomme, että “Jumala tekee ihmeitä”. Jumalalla on...

²⁴ Kuulkaapa tätä: jos Jumala ei toimi samoin, samoissa olosuhteissa, silloin Jumala syyllistyy puolueellisuuteen ihmisiä kohtaan. Jumalan suvereenisuus vaatii Häntä toimimaan jokaisessa tapauksessa niin kuin Hän teki ensimmäisellä kerralla, tai Hän oli väärässä tehdessään sen ensimmäisellä kerralla. Jos Jumala ei toimi samalla tavalla kuin Hän teki ensimmäisessä tapauksessa, jos Hän toisessa tapauksessa toimii eri tavalla, silloin Hän toimi väärin toimiessaan ensimmäisellä kerralla. Jos Jumala paransi sairaan Vanhassa Testamentissa, täytyy Hänen tehdä se Uudessa Testamentissa, ja tänään tai Hän teki väärin parantaessaan heitä siellä aikaisemmin. Hänen täytyy toimia samoin joka kerta, ja Hän tulee tekemään sen, kun sama usko täyttää vaatimuksen. Vika on meissä, ei Jumalassa. Sillä me näemme Hänen joskus... Ja monet tekevät suuria huomattavia ihmeitä. Me tiedämme sen. Arvostelijat eivät voi sanoa, ettei niin ole. Sillä me näemme Sen todistavan sen, ja niin on.

²⁵ Heillä oli tapana sanoa: “Näytä minulle joku ihme!” He eivät enää voi sanoa sitä. Tiede ei enää voi sanoa sitä. Me voimme ehdottomasti todistaa tieteelliselle maailmalle... Ja tieteellinen maailma on todistanut, että tuo yliluonnollinen Olento, Tulipatsaan muodossa, on meidän kansaamme. Täällä on Hänen valokuvansa, ja yksi riippuu Washington D.C.:ssä tänä iltana. Se on sama Kristus!

²⁶ Sen vuoksi, kun saarnaaja veljilläni oli tapana sanoa minulle: “Oi, veli Branham, se on Perkele. Älä sinä hulluttele sen kanssa”, sai se minut hetkeksi pelkäämään.

²⁷ Enkä minä saarnannut sitä ennen kuin Jumala tuli ja paljasti sen, että “Hän on sama Jeesus, tuo sama Yksi.” Yrittäkääpä sitten ravistella sitä ulos minusta! Sitä ei voida tehdä! Sillä se on Kirjoitus. Se on Jumalan Sana. Se ei ole vain jokin irtonainen kokemus. Se on Jumalan Sana ja Jumalan Iankaikkisen siunatun lupauksen tukema kokemus.

²⁸ Nyt me sitten huomaamme tässä, että Hän sanoi:

Sillä jotkut, kun he olivat kuulleet, suututtivat:...

Tietenkin! He väsyivät joka kerta, kun ratkaisun hetki tuli. Mitä he sitten tekivät? He hermostuivat ja väsyivät ja halusivat kääntyä takaisin, sanoen: “Miksi tämä tapahtuu minulle?”

²⁹ Outo asia, tänä aamuna, saarnattuani sen niin voimakkaasti kuin osasin, tulivat monet alttarille ja kysyivät Sitä: “Miksi tämä tapahtuu minulle?” Näettekö miten Se menee? Se menee ihmisten päiden ylitse. Se on vain samat ihmiset.

³⁰ Jeesus sanoi: “Teillä on silmät, mutta ette voi nähdä.” Hän sanoi sen opetuslapsille.

³¹ He sanoivat: “Katso, nyt Sinä puhut selvästi, nyt me uskomme. Kenenkään ei tarvitse sanoa Sinulle mitään, koska Jumala näyttää sen Sinulle.”

³² Hän sanoi: “No, nytkö te uskotte? Kaiken tämän ajan jälkeen?” Näettekö?

³³ Teidän ei tule kysellä mitään Jumalalta, sillä “vanhurskaan askeleet ovat Herran määräämät.” Ja jokainen koettelemus on pantu yllenne koettelemaan teitä. Ja Raamattu sanoo: “Ne ovat kalliimpia kuin kulta.” Niinpä, jos Jumala sallii muutaman kevyen ahdistuksen tapahtua teille, niin muistakaa, se on teidän oikaisemiseksenne. “Jokainen poika, joka tulee Jumalan luo, täytyy ensin olla Jumalan kurittama ja koettelema”, se on lapsenkasvatusta! Ei ole mitään poikkeusta, vaan “jokainen poika, joka tulee!” Ja nämä ahdistukset on annettu, jotta nähtäisiin, minkä asenteen te otatte. Näettekö, se on Jumala, tällä koettelemisen maaperällä. Se on koko maa, joka on koettelemusten maaperää, ja missä Hän yrittää koetella teidät.

²³⁴ Ja nyt, teillä on vapaa valinta, Jumala hautoo teidät takaisin ja sanoo: “Kuuletko Minun Ääntäni? Älä paaduta sydäntäsi niin kuin kiihotuksen päivissä.” Täällä Hän tulee alas ja saarnaa Sanan. Evankeliumi saarnattiin heille, mutta heillä ei ollut uskoa Siihen, joten Siitä ei ollut heille mitään hyötyä. He kuulivat Sen, mutta eivät uskoneet Sitä.

²³⁵ Jumala tuli alas ja Hän näytti heille Tulipatsaan; näytti profeettansa kautta merkkejä ja ihmeitä, osoitukseksi, että Hän oli hänen kanssaan. He eivät uskoneet Sillä. Oi, he rakastivat nähdä ihmeitä. He rakastivat kuulla tuota profeettaa. Mutta niin pitkälle, että olisivat uskoneet Sen, sitä he eivät tehneet. Heidän elämänsä todistaa, etteivät he tehneet sitä.

²³⁶ Nyt Hän sanoi: “Älkää te langetko tuon saman epäuskon esimerkin mukaan!” Sillä tässä viimeisessä päivässä, pakana seurakunnalle, Jumala on ilmestynyt uudestaan: samat merkit, samat ihmeet, sama Tulipatsas, vahvistettuna, oikeaksi todistettuna. Älkäämme me paaduttako sydämiämme, ja langetko tuohon epäuskon kiusaukseen niin kuin he siellä, sillä silloin me tulemme mätänemään maahan ja siinä kaikki.

²³⁷ Ja kun Pyhä Henki kolkuttaa sydämellenne: “Niin pitkän ajan jälkeen, kun kuulet Minun Ääneni, älä paaduta sydäntäsi”, ja sanoo: “Lapseni, tämä on Totuus”, silloin älkää katsoko sanansaattajaan, vaan kuunnelkaa Sanomaa. Uskokaa Se. Älkää paaduttako sydämiänne niin kuin kiihotuksen päivissä.

²³⁸ Kun kuulet Hänen Äänensä, älä paaduta sydäntäsi. Sano silloin: “Kyllä Herra, minä uskon.” Sitten sinä menet sisälle Elämään, Pyhä Henki tulee sisälle sinuun. Sinun vanha henkesi kuolee, ja se saa kaiken vihan, himon, ilkeyden ja kateuden ja kaikki nuo asiat kuolemaan pois. Ja te tulette täyteen rakkautta, iloa ja rauhaa. Te lepäätte! Ei väliä, kuinka tuulet puhaltavat, kaikki on hyvin.

*Ankkurini pitää esiripun sisäpuolella,
Läpi jokaisen suuren ja hirmuisen myrskyn,
Ankkurini pitää esiripun sisäpuolella.
Sillä Kristuksella, lujalla Kalliolla minä seison;
kaikki muu maa on upottavaa hiekkaa.*

²²⁹ Vain ajatelkaa sitä. Onko olemassa kahta Iankaikkista Elämää? Te ette voisi vastata siihen, vai voisitteko? On yksi Iankaikkinen Elämä, ja se on Jumalan Elämä. Tämä toisen kaltainen elämä, ei väliä, mitä se on, sillä on loppu. Ja kaikella, millä on alku, on loppu. Mutta kaikella, millä ei ole alkua, sillä ei ole loppua. Ja Jumala sanoi, että Hän antaisi meille Iankaikkisen Elämän “ilman alkua”. Me olimme tehdyt osaksi Hänestä. Ja itse asiassa, sitä Elämää, joka meissä on, ei tuotu tänne inhimillisen luonteen mukaisesti. Luonto antoi meille hengen, mutta tuo henki kuoli, ja meillä on Jumalan Henki. Kunnia Jumalalle.

²³⁰ Oliko Jumala mies? varmasti! “Tehkäämme mies omaksi kuvaksemme.” Mikä Jumala oli? Tuo theophany, Ruumis! Ja siellä mies oli tehty kuten se, ja pantu hallitsemaan puutarhaa, mutta kuitenkin ei vielä ollut miestä maata viljelemässä, näissä aisteissa. Sitten Hän valmisti miehen maan tomusta osaksi eläinkuntaa, ja tuo mies viljeli maata. Ja tuo mies lankesi rikkomuksen kautta. Oikein. Ja Jumala, tuo theophany, tuli alas ja oli tehty lihaksi ja asui keskuudessamme lunastaakseen miehen.

²³¹ Niinpä ei ole mitään, mitä te voisitte tehdä. Te olette alusta alkaen syntinen. Te olette muodostuneet vääryydessä. Te olette syntyneet synnissä, tulleet maailmaan puhuen valheita. Te synnyitte tänne tähän maailmaan isänne ja äitinne sukupuolisen halun kautta, ja olette niin helvettiin matkalla kuin vain voitte olla, eikä ole väliä, mitä te teette. Voi olla, että ette koskaan valehtelee, varasta, pidätte jokaisen käskyn ja kaikki muun ja silti te tulette menemään helvettiin. Mutta ainoa tapa teidän koskaan elää uudestaan, on vastaanottaa Pyhä Henki, Jumalan Iankaikkinen Elämä.

²³² Mikä teki teidät siksi mitä olette? Alussa, kun Pyhä Henki oli hautomassa maan yllä, ei siellä ollut mitään muuta kuin vulkaanisia purkauksia, ja sitten pieni pääsiäiskukka tuli esiin. Jumala sanoi: “Se näyttää sievältä, jatka vain hautomista.” Kukat tulivat esiin. Ruoho tuli esiin. Puut tulivat esiin. Linnut lensivät esiin tomusta. Eläimet tulivat esiin. Mies tuli esiin.

²³³ Kuinka se nyt oli tehty? Pyhän Hengen hautoessa nämä aineet yhteen: kaliumkarbonaatin, kalsiumin, tehden kukat, tehden eläimet, tehden teidät.

³⁴ Kuunnelkaa nyt, mennessämme eteenpäin, kun haluan päästä viimeiseen osaan siitä:

Ja keille hän vannoi, etteivät he menisi sisään hänen lepoonsa...

Siinä on nyt se mihin olemme tulossa tänä iltana.

...hänen lepoonsa, eikö niille, jotka eivät uskoneet?

Niin me näemme, että he eivät voineet mennä sisälle epäuskon tähden.

³⁵ No niin, mikä on synti? Epäusko! Jumala oli tullut heille Tulipatsaassa; lähettänyt profeettansa, ja voidellut hänet ja antanut hänelle merkit tehtäväksi ihmisten edessä; ja sitten Tulipatsas, profeetan mukaan, johti heidät ulos. Jokaisessa olosuhteessa, johon he tulivat, he alkoivat napista, ja sanoa jokaisesta pikku viasta, jonka he löysivät Mooseksesta, alkaen napista Häntä vastaan. Ja Jumala oli tyytymätön, koska Hän sanoi: “He tekevät syntiä.”

³⁶ Heidän olisi tullut kuunnella. Mutta sen sijaan he kuuntelivat järkeilyä. “Kuinka se voi olla? Kuinka nämä asiat voivat olla?” Jos Hän on Jumala, silloin kaikki on mahdollista! Ja Hän panee kaikki asiat työskentelemään yhdessä niiden parhaaksi, jotka Häntä rakastavat.

³⁷ Nyt me olemme menossa tässä suureen opiskeluun, koskien “Lepoa”, sapattia. No niin, he olivat pyhiinvaeltajia matkallaan. Näettekö, he olivat olleet Egyptissä neljäsataa vuotta ja orjuudessa. Ja nyt heitä oltiin tuomassa ulos Jumalan ihmeillä, Hänen lupauksensa mukaisesti. Ja he olivat matkalla luvattuun maahan. Ja täällä ilmestyy tuo yliluonnollinen Valo, heidän keskuudessaan, ja alkaa johtaa heitä.

³⁸ Nyt jotkut heistä saattoivat sanoa:

“Kuulkaahan nyt, kuka on tämä Mooses?”

“Kuka teki sinut hallitsijaksi meidän ylitsemme?”

“Etkö sinä ole yksi meistä?”

“Kuka pani sinut tänne meidän pomoksemme?”

“Luuletko sinä tietäväsi enemmän kuin meidän pastorimme?”

“Luuletko sinä tietäväsi enemmän kuin pappi?”

“Luuletko sinä olevasi älykkäämpi kuin meidän tämän päivän uskonnolliset miehemme?”

Sillä ei ole mitään tekemistä sen kanssa. Se oli Jumala Tulipatsaassa vahvistaen, että Hän oli tuossa liikkeessä. Ei ollut mitään merkitystä sillä kuka oli älykäs ja kuka ei. Ideana oli sen seuraaminen, minkä Jumala pani heidän eteensä.

³⁹ Mooses, fyysisesti ajatellen, teki typerän asian, kun hän yritti vapauttaa Israelin lapsia Jumalan Sanan mukaan; vieden tuon ihmisjoukon ulos erämaahan, vaikka hän oli sen kaiken perillinen, mitä heillä siellä oli. Hän oli lyönyt jokaisen armeijan, mitä maailmassa oli, ja siellä hän oli, suuri sotakenraali. Ja seuraavaksi hänestä tulisi Egyptin faarao. Hänhän olisi vain voinut nousta valtaistuimelle ja sanoa: "Hyvä on, lapset, menkää nyt takaisin kotinne." Ja se olisi selvittänyt sen, jos hän olisi ollut faarao.

⁴⁰ Mutta Mooses... Oi, tässä se on! Mooses, uskon kautta, näki Jumalan lupauksen. Ja Herran Enkelit tuli hänen luokseen, ja viidessä minuutissa hän tiesi enemmän Jumalasta, tuon Enkelin Läsnäolossa, kuin mitä hän oli oppinut neljässäkymmenessä vuodessa Egyptin opettajilta. Hän tiesi, että Hän oli. Hän oli nähnyt yliluonnollisen tapahtuvan.

⁴¹ Hän sanoi: "Minä tulen olemaan sinun kanssasi, Mooses. Minä tulen kulkemaan sinun edelläsi." Ja he ymmärsivät. Ja Hän antoi hänelle merkit tehtäväksi.

⁴² No niin, he olivat matkallaan levon maahan. Jumalalla oli heille lepo, paikka, jossa ei olisi mitään orjapiiskureita ajamassa heitä ja panemassa heitä tekemään asioita.

⁴³ Mikä kaunis kuva se on tänään, kun me katsomme Seurakuntaa ja näemme Seurakunnan sen tilassa, jokainen mies, joka on syntynyt Jumalan Hengestä, halveksii maailmaa. "Ja jos te rakastatte maailmaa, tai maailman asioita, ei Jumalan rakkaus edes ole teissä." Sen Raamattu sanoo. Ja jokainen todellinen pyhiinvaeltaja, matkallansa, yksinkertaisesti vihaa maailman asioita. Hän vihaa nähdä ihmisten ryypäävän. Hän vihaa nähdä miesten tupakoivan. Hän vihaa nähdä naiset kadulla yllään nuo pienet likaiset vaatteet. Hän vihaa nähdä bingo- ja korttiseuroja.

⁴⁴ Ja eilen, kun veli Wood ja minä olimme tulossa katua pitkin... Siellä oli eräs pieni nainen, joka oli tulossa katua alas, mukavan näköinen pikku nainen, yllään hirvittävät vaatteet: vain hieman ylös lantiolta, ja

²²⁴ Ja kaikella, millä on alku, on loppu, ja se kaikki tullaan ottamaan kokonaisuudessaan pois, eikä sitä enää koskaan muisteta, kun se jonakin päivänä tulee takaisin tuohon Täydelliseen. Ja ainoa tapa... Te ette voi pysähtyä tänne puoliväliin, ja päästä tunne ylös. Teidän täytyy olla sisällä koko matkan, luottaen ja leväten täydellisesti siinä pelastuksessa, jonka Jeesus Kristus antaa teille, uskon kautta.

²²⁵ Siellä on rehellisyyden henki, joka tulee Jumalalta, se on tuo Lähde. Jumalan Lähde, se on Rehellisyys. Seuraavana on mies, joka tekee jonkun hyvän teon naapurillensa. Seuraavana on tuo kaveri, jota "teidän täytyy pitää silmällä". Seuraavana on kaveri, joka on varas. Seuraavana on kaveri, joka on murhaaja, tekee ryöstöjä. Näettekö kuinka se kieroutuu edelleen koko ajan? Mutta kaikki nuo asiat puhuvat Todellisesta.

²²⁶ Sitä sanon joka kerta, kun näen jonkun pariskunnan kävelemässä kadulla, rakastuneina, ehkä kahdeksankymmentä vuotiaina. Se puhuu vain siitä, että Taivaassa on nuori pari, joka edustaa heitä. Jos tämä maallinen maja puretaan, meillä on yksi Siellä.

²²⁷ Jos näette miehen, joka pettää, varastaa, valehtelee, niin muistakaa vain, että hänen osansa on odottamassa helvetissä häntä; omassa paikassansa, jossa häntä tullaan vaivaamaan Jumalan ja pyhien Enkelien Läsnäolossa, tulella ja tulikivellä. Hän tulee olemaan vaivassa siellä. Iäisesti ei merkitse Iankaikkisesti, häntä voidaan iäisesti, mutta ei Iankaikkisesti. Iankaikkisella ei ole alkua tai loppua. Mutta iäinen on ajanjakso. Raamattu sanoo "iäisesti ja", konjunktio, "iäisesti". Joonasta sanottiin, että hän oli valaan vatsassa "iäisesti". Se on ajan mitta.

²²⁸ Mutta katsokaahan, on vain yksi Iankaikkinen Elämä, ja se on Jumala. Ja jos teitä tullaan vaivaamaan aina ja iankaikkisesti, ette te koskaan voi kuolla, vaan teillä on Iankaikkinen Elämä. Teitä voidaan vaivata sata miljoonaa vuotta Jumalan ja pyhien Enkelien Läsnäolossa, tulella ja tulikivellä, minä en tiedä, kuinka kauan Hän sanoo sen olevan. Mutta lopulta sen on loputtava, koska, sillä oli alku. Ja Jumalalla yksin on Iankaikkinen Elämä. "Joka kuulee Minun Sanani ja uskoo Häneen, joka lähetti Minut, hänellä ei ole ikuista elämää, hänellä on Iankaikkinen Elämä." Se on Elämä, joka alkoi... Ei täällä, vaan koko matkan siellä ylhäällä, Iankaikkinen Elämä, Zoe, Jumalan oma Elämä tulee alas ja asuu ihmisessä, ja hän on Iankaikkinen Jumalan kanssa, eikä voi kuolla. Sitä Sana sanoo.

Jumalaa?” Se on täsmälleen oikein, se on kaikki, mitä hän voi tehdä. Mutta, kun Jumala tunnustaa tuon uskon, Hän antaa teille Pyhän Hengen.

²²⁰ “Mitä minä nyt sitten teen, veli Branham? Huudanko minä?” Ei välttämättä. Puhunko minä kielillä?” Ei välttämättä. Te voitte sekä huutaa, että puhua kielillä, ja yhä elää kuin pakana, te yhä himoitsette naisia, te voitte yhä tupakoida ja ryypätä ja tehdä kaikkea muuta. Olen nähnyt ihmisten puhuvan kielillä ja sitten menevän ja tekevän mitä likaisimpia ja kieroimpia kauppvoja mitä koskaan olen nähnyt. Olen nähnyt heidän itkevän ja vuodattavan krokotiilin kyyneleitä ja sitten varastavan kaiken minkä saavat käsiinsä. Olen nähnyt heidän lähtevän ulos, ja kääntyvän katsomaan jokaista tyttöä joka kävelee kadulla. Uuh, se on yksi hyvä merkki siitä, ettei teillä ole Sitä. Niin on.

²²¹ Mutta, veli, kun te olette siirtyneet kuolemasta Elämään, silloin kaikki nuo asiat kuolevat, ja te olette uusi luomus Kristuksessa Jeesuksessa. Jos näette jotakin väärää, te tulette rukoilemaan sen puolesta: “Jumala ole laupias.” Ja jos te näette vaikeuksia, niin sen sijaan, että menisitte juoruamaan ja yrittäisitte saada sen pahemmaksi, te yritätte päästä tuon henkilön luo ja oikaista sitä, saadaksenne juorut vaikenemaan nopeasti. Se on Jumalan Henki teissä.

²²² Jos te teette virheen? Te olette alttiita niille. Jos te teette virheen, te oikaisette sen nopeasti. “Älkää antako auringon laskea vihanne ylle.” Siten te tiedätte siirtyneenne kuolemasta Elämään, kun teillä on rakkaus, rauha, ilo, pitkämielisyys, hyvyys, lempeys, kärsivällisyys. Meillä on Ylipappi istumassa Taivaassa, valmiina suorittamaan esirukousta tunnustuksemme pohjalta. Mitä se on? Se on, kun Jeesus meni takaisin Logokseen, Tulipatsaaksi, joka johti Israelin lapsia, istuen noiden suurten lähteiden läsnäolossa; Valon sateenkaari, joka tuli ulos, seitsemän täydellistä henkeä, täydellinen Rakkauden Henki.

²²³ Tarkatkaa nyt. Ensimmäinen oli täydellinen rakkaus, se on Jumalan Rakkaus, puhdas ja väärentämätön. Seuraavana on *phileo* rakkaus, se on rakkaus, joka teillä on vaimoanne ja lapsianne kohtaan. Seuraavaksi se sen jälkeen tipahtaa alas himolliseen rakkauteen. Seuraavana on jumalaton rakkaus. Ja mennän alaspäin, kunnes se on vain saastaa, vain jatkuvasti kieroutuen ja kieroutuen.

pienet nauhat sidottuna lanteilleen, kuomallakin puolella, ja pienen pieni kangaspalanen, pyöreä kangas edessään sidottuna nauhoilla takaa; kävellen alas katua; kauhistuttavalla tavalla. Ja jokainen mies kadulla katsoi häntä. Minä sanoin: “Hän ei käsittä, että hän on Jumalan silmissä syyllinen aviorikoksen harjoittamiseen jokaisen miehen kanssa, joka katsoo häntä tuolla tavalla. Ja hän on vastaava tuomion päivänä aviorikoksesta noiden miesten kanssa.”

⁴⁵ Jeesus sanoi: “Kuka tahansa katsoo naista himoiten häntä, on jo tehnyt aviorikoksen hänen kanssaan.” Se on totta.

⁴⁶ Niinpä veli Wood sanoi minulle, “Mitä mieltä sinä tuosta olet, veli Branham?”

⁴⁷ Minä sanoin: “Se on joko järjen vajavuutta tai perkeleen riivaama.” On vain kaksi asiaa, jotka tekevät sen mahdolliseksi. Säädyllinen, puhdas nainen ei käytä tuonkaltaisia, ellei hän ole perkeleen riivaama. Se on täsmälleen Totuus.

⁴⁸ Pyhiinvaeltaja, joka on tiellään Taivaaseen, hän elää erilaisessa ilmapiirissä. Teidän ei tarvitse murehtia hänen kaltaisensa miehen katsovan sen kaltaisen naisen perään. Hän tulee kääntämään päänsä, jos hänellä on Jumala sydämessänsä, sillä hän elää ilmapiirissä, joka on miljoonien mailien päässä noista asioista. Kyllä. Te ette halua olla syyllinen sen kaltaiseen asiaan tuomiolla. Niinpä hän kääntää päänsä ja sanoo: “Jumala, ole laupeudellinen tuolle naiselle”, ja jatkaa matkaansa edelleen. Herra olemme matkalla, matkallamme Kaanaan maahan. Me olemme matkalla tuohon Iankaikkiseen ja siunattuun Lepoon, jonka Jumala on antanut meille. Ja matkalla, me olemme koetellut. Me olemme monenlaisten asioiden kiusaamat, mutta kuitenkin kiusatut tekemättä syntiä.

⁴⁹ Huomatkaa nyt, mennessämme 4. lukuun: “Pelätkäämme sen vuoksi...”

Pelätkäämme sen vuoksi, ettei, lupaus, joka on jätetty meille mennä sisälle Hänen lepoonsa...

⁵⁰ Haluan teidän muistavan, että siihen asti kunnes Jumala on paljastanut sen meille... Ei ole väliä kuinka paljon käymme kirkossa, sillä ei ole mitään tekemistä sen kanssa. Jumalan täytyy tulla ilmestyksen kautta ja paljastaa itsensä meille, ja se ottaa kaikki maailman asiat ulos.

⁵¹ Aloittakaamme nyt 4. luku:

Pelätäkäämme sen vuoksi, ettei, lupaus, joka on jätetty meille mennä sisälle hänen lepoonsa...

⁵² Muistakaa nyt, kun he olivat matkalla lepoon, Tulipatsas johti heitä. Ja nyt me haluamme saada tietää: “Mikä on tämä lepo?”

Pelätäkäämme sen vuoksi, ettei, lupaus, joka on jätetty meille mennä sisälle hänen lepoonsa, näyttäisi keneltäkään teistä jäävän saavuttamatta.

⁵³ No niin, tässä on lupaus. Tässä on se, mitä meidän tulee pelätä: jos siellä ei ole lupasta jätetty meille. Mutta siellä on lupaus! Ja sitten seuraava asia: älkää jääkö saavuttamatta sitä.

⁵⁴ Nyt, ajatus on, jos me olemme matkallamme lepoon, mikä on tuo lepo? Missä se on? Onko se liittyminen seurakuntaan? Onko se olla kastettu jollakin määrättyllä tavalla? Onko se tulla jäseneksi kaupungin suurimpaan seurakuntaan? Käyttää parempia vaatteita? Onko se koulutus? Onko se raha? Niin, että me voimme lakata työskentelemästä ja vain “levätä lopun elämäämme”, niin kuin me sitä kutsumme? Sitä Se ei ole!

⁵⁵ Kuunnelkaa, mitä Raamattu sanoo sen olevan, ja kuinka me saamme sen:

Pelätäkäämme sen vuoksi, ettei, lupaus, joka on jätetty meille mennä sisälle hänen lepoonsa, näyttäisi keneltäkään teistä jäävän saavuttamatta.

Sillä meille... (tuona päivänä silloin) ...evankeliumi saarnattiin, yhtä hyvin kuin heillekin:

Mikä on Evankeliumi? Hyvä uutinen! Hyvä uutinen tuli heille Egyptissä, että “Jumala on lähettänyt vapauttajan, ja on tuova meidät ulos ja vievä luvattuun maahan.”

⁵⁶ Hyvä uutinen on meille nyt, “että Jumala on lähettänyt Vapauttajan, Pyhän Hengen, ja me olemme matkalla Luvattuun Maahan.” Nyt ihmiset ovat tehneet uskontunnustuksia ja kirkkokuntia, mutta Jumala yhä muistuttaa, että meidän Lepomme on Pyhä Henki!

⁵⁷ Huomatkaa:

ajatellen sydämissään, että Se oli henkistä telepatiaa. Tietämättä Jumalasta enempää kuin hottentotti egyptiläisestä ritarista. Se on totta. He tuntevat Sen kirjaimen mukaan, mutta eivät Hengen mukaan. Kirjain tappaa, mutta Henki antaa Elämän. Siinä se on, se on siinä ideana. “Elävämpi, voimallisempi kuin kaksiteräinen miekka, sydämen ajatusten erottaja.”

²¹⁶ Kuunnelkaa! Tarkatkaa:

Eikä ole mitään luotua, mikä ei ole ilmeinen hänen silmissänsä: vaan kaikki on alasti ja avoinna hänen silmillensä, jolle meidän on tehtävä tili.

Koska meillä siis on suuri yli pappi... (kuunnelkaa nyt, tämä on sairaille) ... joka on siirtynyt taivaisiin, Jeesus, Jumalan Poika, niin pitäkäämme lujasti kiinni tunnustuksestamme.

²¹⁷ “Pitäkää lujasti kiinni”; eikä se merkitse vain todistamista. Jos te ette elä sen mukaista elämää, te ette pidä lujasti kiinni. Te elätte tekopyhästi. Silloin voitte aivan yhtä hyvin olla ulkona ja sanoa olevanne syntinen ja unohtaa koko asia. Älkää tunnustautuko kristityksi ja sitten eläkö jotakin muuta, koska silloin te olette suurin kompastuskivi, mitä maailmalla koskaan on ollut. Jos olet syntinen, myönnä se, ja mene eteenpäin ja selvitä välisi Jumalan kanssa. Jos olet kristitty, pidä lujasti kiinni tunnustuksestasi, pysy siinä.

²¹⁸ Ja tarkatkaa tätä nyt, haluan saada tämän sanotuksi ennen kuin lähdemme:

Sillä meillä ei ole sellainen yli pappi, jota ei voida koskettaa heikkouksiemme tunnolla; vaan, joka oli kaikissa kohdin kiusattu niin kuin me olemme, kuitenkin ilman syntiä.

Kuunnelkaa.

Tulkaamme sen vuoksi rohkeasti armon valtaistuimelle, että voisimme saada laupeuden, ja löytää armon auttamaan puutteen ajassa [tarpeen ajassa]

Siunattu olkoon Herran Nimi.

²¹⁹ Kuulkaahan, baptistit, presbyteerit, luterilaiset! Te tulette kysymään minulta tämän kysymyksen: “Eikö Abraham uskonut Jumalaa, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi?” Tiedän, että se on paikka, mihin te aina menette. Se on totta: “Mitä muuta voi kukaan tehdä kuin uskoa

Sen vuoksi ei nyt ole mitään tuomiota niille, jotka ovat Kristuksessa Jeesuksessa, jotka eivät vaella lihan mukaan, vaan Hengen mukaan.

²¹⁰ Siinä se on teille. Siten te tuomitsette kristillisyytenne. Siitä te tiedätte, että olette menneet sisälle tuohon Lepoon, maailma ei enää teitä vaivaa. Tietenkään ei! Te näette sen, ja kävelette pois siitä. Teillä on jotakin parempaa ajateltavaa. Siinä se on teille. “Ei tuomiota!” Siten te tulette tuohon Ruumiiseen.

²¹¹ Ja te olette turvatut ikuisiksi ajoiksi. Raamattu sanoo niin! Katsokaa kuinka Hän täällä Hebrealaiskirjeen 10. luvussa sanoo:

Siellä uhrattiin härkiä, joka vuosi synnin puolesta...

Mutta tämä mies, uhrattuaan yhden uhrin syntien puolesta...

Siunattu olkoon Hänen pyhä Nimensä.

Sillä yhdellä uhrilla hän on täydellistytännyt ainiaaksi...

²¹² Halleluja! Ei seuraavaan herätykseen, vaan ainiaaksi. “Vanhat asiat ovat kuolleet pois ja kaikki asiat ovat tulleet uusiksi.” Me vaellamme Valossa, kauniissa Valossa. Linnut laulavat eri tavalla.

²¹³ Täällä istuu... Katselen tätä pientä Rosellaa, joka oli alkoholisti noin viisi vuotta sitten, luulisin. Sameasilmäinen juoppo, kävellen Chicagon kaduilla, humalassa, ja ollen kaikkea, mitä vain voi olla, mennen kaiken kaltaiseen syntiin, mitä vain on. Ja yhtenä iltana, Pyhä Henki, joka on elävämpi ja voimallisempi kuin kaksiteräinen miekka, sanoi: “Nainen, sinä olet alkoholisti.” Halleluja. Jos se ei olekin sama Jumala, joka siellä aikaisemmin tiesi Saaran nauravan selkensä takana, niin silloin en tiedä, mikä Hän on.

²¹⁴ Siellä kuulijakunnassa eräs toinen pieni nainen. Hän [Rosella] toi hänet sinne. Sanottiin: “Sinä olet huumausaineiden käyttäjä.” Kuinka Hän erottaakaan sydämen ajatukset!

²¹⁵ Ja eräs suuri aristokraattinen saarnaaja oli istumassa siellä, jolla on maailmanlaajuista evankeliuminsaarnaamista, he istuivat kätet ristissä rinnalla, t-paidoissa, ajatellen, että me emme tunteneet heitä, luullen voivansa istua tuon kaltaisessa kokouksessa, niin ettei Jumala paljastaisi keitä he olivat. He istuivat siellä näyttäen erilaisilta, aivan kuin olisivat joitakin muita. Pyhä Henki tiesi, keitä he olivat. Ja. he istuivat siellä

...evankeliumi saarnattiin heille yhtä hyvin kuin meillekin, mutta saarnattu sana ei hyödyttänyt heitä...

Muistakaa:

...saarnattu sana ei hyödyttänyt heitä, ollen sekoittumatta uskon kanssa heissä, jotka kuulivat sen.

⁵⁸ Oi, veljeni, pysähtykäämme tässä hetkeksi. Ei väliä sillä, kuinka paljon sanaa on saarnattu, ja kuinka paljon te pidätte siitä tavasta, jolla se on saarnattu, ellette te itse. Ole osallinen siitä, ei se tee teille hitustakaan hyvää.

...ollen sekoittumatta uskon kanssa heissä, jotka kuulivat sen.

⁵⁹ Nähtyään Mooseksen ihmeet, he sanoivat: “Sehän on hienoa.” Ja he tulivat katsomaan ja näkivät hänen tekevän ihmeitä. Ja he ehkä näkivät Tulipatsaan, tai kuulivat heidän puhuvan Siitä: “Oi, hieno juttu.”

⁶⁰ Mutta se ei ollut sekoittunut henkilökohtaisen uskon kanssa. Sillä, niin pian kuin he tulivat erämaahan, he, joka ainoa, alkoivat napista. Ja Jumala sanoi, että koska he epäilivät: “Se oli synty.” Älkää epäilkö mitään. Uskokaa! Älkää epäilkö, ei väliä kuinka vaikea tapaus on. Uskokaa se.

⁶¹ Nyt he alkoivat napista, ja Jumala tuhosi heidät. Ja sitten Hän vannoi, vihassansa, että “he eivät koskaan menisi sisälle Hänen Lepoonsa.” Ja Raamattu sanoo täällä, uskon, että se on 3. luvussa, että “heidän ruumiinsa kaatuivat erämaassa”.

⁶² 3. luku ja 17. jae:

Mutta ketkä murehduttivat häntä neljäkymmentä vuotta? Eivätkö ne, jotka olivat tehneet syntiä, joiden ruumiit kaatuivat erämaassa?

⁶³ Ja kaikista niistä, jotka tulivat ulos Egyptistä, vain kaksi meni luvattuun maahan. Koko vedenpaisumusta edeltävästä maailmasta, menneinä päivinä, siellä pelastui vain kahdeksan sielua miljardeista. “Ahdas on portti ja kaita on tie, ja siellä on oleva vain muutamia, jotka tulevat löytämään sen.”

⁶⁴ Jotkut ihmiset sanovat sitten, “Veli Branham, miten on näiden tuhansien kanssa, jotka tulevat ilmestymään sinne?” Muistakaa vain kuinka monta kristittyä on kuollut jokaisessa sukupolvessa kautta ajan.

He tulevat kaikki nousemaan ylös ja muodostamaan Ruumiin. Te odotatte, että tästä Amerikasta tai tästä maailmasta tänään, tulisi olemaan sata miljardia. Voi olla, ettei edes ole viittäkymmentä. Mutta suuri lunastettu Seurakunta lepää tomussa, odottaen. He ovat Jumalan jalokiviä, jotka lepäävät tomussa, mutta heidän sielunsa ovat Jumalan Alttarin alla. He eivät ole oikeassa tilassansa. He kylläkin ovat ruumiissa, mutta theophanyssa, ja he huutavat Jumalalle: "Kuinka kauan?" He voivat nähdä toisensa, mutta eivät voi puristaa toistensa käsiä, se on senkaltaisen ruumis.

⁶⁵ Jos tapaisitte äitinne Kirkkaudessa tänä iltana, jos sattuisitte kuolemaan, niin te ette voisi puristaa hänen kättään, koska hänellä ei ole sen kaltaista kättä. Te ette voisi tuntea sitä niin kuin tunnette nyt. Koska tässä ruumiissa on viisi aistia, jotka hallitsevat sitä. Hänen läsnäolonsa tunnettaisiin toisenlaisessa ilmapiirissä.

⁶⁶ Se on niin kuin mies ja vaimo. Taivaassa ei ole mitään avioliittoa tai avioeroa. Miksi? Koska siellä on toisen kaltainen rakkaus, siellä ei ole mitään sukupuolista halua. Kaikki nuo asiat ovat kadonneet pois, te olette puhdistettuja ja puhtaita. Mutta te ette koskaan eläneet tuossa tilassa, sen vuoksi teitä ei luotu tuota tilaa varten. Te vain odotatte siellä. Mutta te kaipaatte tulla takaisin siksi, miksi teidät luotiin, miehiksi ja naisiksi, ja Jumala on nostava ylös tuon ruumiin maan tomusta, ja kirkastava sen. Silloin te tulette näkemään, maistamaan, tuntemaan, haistamaan ja kuulemaan, ja seurustelemaan. Me emme koskaan voisi nauttia Enkelin elämästä. Meitä ei luotu Enkeleiksi. Mutta Hän loi teidät ja minut miehiksi ja naisiksi. Se on tila, jossa me tulemme olemaan ikuisesti, Hänen siunatussa tulemuksessansa.

⁶⁷ Te näette nyt, että se jäi heiltä saavuttamatta, koska he tekivät syntiä ja jäivät vaille kirkkautta. Jumala näytti heille Tulipatsaan. Hän näytti heille merkit ja ihmeet. Hän johti heidät ulos. Hän toi heidät kiusauksiin, koetellakseen heitä.

⁶⁸ No niin, eikö teillä olekin ollut paljon kiusauksia? Älkää valittako niistä. Iloitkaa! Jumala on kanssanne. Hän yrittää koetella teidän uskoanne. Katsokaa Jobia Vanhassa Testamentissa, kun Hän sanoi: "Oletko pannut merkille palvelijaani Jobia, vanhurskas, täydellinen mies? Ei ole ketään hänen kaltaistaan maan päällä."

olette osa Jumalasta. Aivan niin kuin minä olen Branham, tai te olette kuka olette, koska teidän vanhemmillanne oli se nimi. Se luonne, joka teillä on, on siksi, että vanhempanne olivat sillä tavalla, ja koska te synnyitte heistä. Ja syy, miksi te uskotte Jumalaa ja uskotte ihmeisiin ja merkkeihin, on siksi, että te olette Jumalan poikia ja tyttäriä. Te vastaanotatte Elämän. Elämä tulee kolmantena.

²⁰⁵ Hyvä on, Jeesus meni vuorelle, minne tahansa Hän meni, Hän vei sinne Pietarin, Jaakobin ja Johanneksen, kolme todistajaa. Kolme on Elämän luku. Ymmärrätekö sen? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Rakkaus, ilo, rauha.

²⁰⁶ Menkäämme nopeasti nyt luvun loppuun, niin nopeasti kuin luemme:

"Sillä Jumalan Sana on elävä ja voimallinen, terävämpi kuin kaksiteräinen miekka erottaen jopa sydämen aikomukset.

Eikä ole mitään luotua, mikä ei ole ilmeinen hänen silmissänsä: vaan kaikki on alasti ja avoinna hänen silmillensä, jolle meidän on tehtävä tili.

²⁰⁷ Veli, ei edes kärpänen voi laskeutua tuohon pylvääseen Hänen tietämättään. "Kaikki on avointa." Veli, Hän tietää kaiken, mitä koskaan olet tehnyt, ajatukset, mitä koskaan olet ajatellut. Sellainen Hän on. Me uskomme Häneen sillä tavalla. Ja kun Jumala tulee meihin ja panee meidät Seurakuntaan, Hän panee lahjat ja asiat Seurakunnassa vaikuttamaan Hänen olemustaan. Jos Jumala on ääretön Jumala, silloin Hän Parantaa sairaat, Hän voi nostaa ylös kuolleen. Hän voi puhdistaa pitaaliset ja antaa sokealle näön. Hän voi antaa näkyjä, Hän voi tehdä kaikkia näitä asioita, työskennellen Seurakuntansa kautta, koska Se on Jumala teissä, Siinä on Seurakunta.

²⁰⁸ Kuinka seurakunnasta tulee Seurakunta? Liittymälläkö Siihen? Ei koskaan! Puristamalla käsiäkö? Ei koskaan! Vesikasteellako? Ei koskaan! Jäsenyydelläkö? Ei koskaan! Kuinka te pääsette Siihen? "Sillä yhden Hengen kautta me olemme kaikki kastetut yhteen Ruumiiseen." Siinä se on teille.

²⁰⁹ Roomalaiskirje 8:1:

Sen vuoksi ei nyt ole mitään tuomiota...

Ei maailmallista tuomiota, he eivät voi syyttää teitä mistään.

¹⁹⁹ Sitten, kun sen kaltainen palvelustehtävä nousee esiin, jonka Jumala lupasi viimeisissä päivissä, niin mitä tapahtuu? Sanotaan: “Ajatusten lukua.”

²⁰⁰ Eivätkö he kutsuneet itse Herra “Belsebuliksi”? Hän sanoi: “Jos he ovat kutsuneet talon Isäntää ‘Belsebuliksi’, niin kuinka paljon enemmän he tulevat kutsumaan Hänen opetuslapsiaan?”

²⁰¹ Minä rakastan teitä. Ja se, että teillä ei tarvitse olla ilmastoitua huonetta, tullaksenne kuulemaan Evankeliumia, osoittaa, että te olette tarpeeksi kiinnostuneita. Te olette tarpeeksi nälkäisiä tulemaan tämän kaltaiseen paikkaan. Jumala ei antanut meidän rakentaa mitään muuta kuin tämän. Me rakastamme sitä tällä tavalla, se on vain pieni vanha hökkeli, mutta sillä tavalla me rakastamme sitä. Jumala ei elä loistossa. Jumala asuu nöyryydessä. Me rakastamme sitä tällä tavalla. Me olemme onnelliset, voidessamme tulla, samoin kuin tekin, istuaksemme tämän kaltaisessa paikassa. Ei väliä, kuinka kuuma on, kuinka paljon te hikoillette uudessa puvussanne, tai uudessa leningissänne, sillä ei ole mitään merkitystä, te kuuntelette Iankaikkista Elämää, Jumalan Sanaa, joka tietää teidän sydämenne ajatukset. Tulipatsas, joka riippui Israelin lasten yllä, riippuu täällä tänä iltana. Voisin antaa haasteen: ei ole yhtään henkilöä, joka voisi seistä täällä Pyhän Hengen voiman alla, ilman, ettei Jumala paljastaisi häntä ja kertoisi hänelle, mikä hän on. Oikein! Siinä se on teille.

²⁰² Mikä Se on? Mikä Se on? Se on sama Henki, joka oli johtamassa Israelin lapsia heidän lepoonsa, ja he lankesivat epäuskon tähden. Älkää te langetko. Tämä on viimeinen mahdollisuus. Isä, Poika ja Pyhä Henki, Elämä tulee sitä kautta.

²⁰³ Vanhurskauttaminen, Martin Luther, yhä uskonnollinen muoto. Pyhittäminen, John Wesley. Pyhän Hengen kaste. Elämä. Vanhurskauttaminen on uskominen. Pyhittäminen on puhdistaminen. Pyhä Henki on täyttäminen. Elämä! Ei Lutherin ajanjaksossa, heillä oli Se eräässä muodossa. Ei Wesley'n ajanjaksossa, heillä oli Se eräässä muodossa. Mutta tämä on ajanjakso, jossa itse Pyhä Henki tulee.

²⁰⁴ Ja jos te ette ole vastaanottaneet Sitä, niin kuinka te voisitte uskoa ihmeisiin? Siihen tarvitaan Jumala teissä uskomaan. Te toimitte kuin Jumala. Te tunnette kuin Jumala. Te ajattelette kuin Jumala. Raamattu sanoo, että “te olette pieniä amatööri jumalia”. Jeesus sanoi niin! Sillä te

⁶⁹ “Oi”, saatana sanoi, “sinä olet suojannut hänet: hänellä ei ole mitään vaikeuksia, hänellä ei ole mitään huolia. Hänellä ei ole mitään rahallisia vaikeuksia, kaikki on hienosti. Hänellä ei ole mitään sairauksia, ei mitään kipuja. Anna minun saada hänet! Minä panen hänet kiroamaan Sinua vasten kasvojasi.”

⁷⁰ Hän sanoi: “Hän on sinun kädessäsi, mutta älä ota hänen elämänsä.”

⁷¹ Oi! Hän teki kaiken muun, mutta ei ottanut hänen elämänsä, mutta hän ei voinut liikuttaa Jobia. Job tiesi seisovansa Sanalla. Kyllä. Eivätkä kaikki helvetin perkeleet voineet liikuttaa häntä, sillä hän tiesi uhranneensa tuon uhrin. Hän oli vanhurskas. Ja he syyttivät häntä sanoen: “Sinä olet tehnyt syntiä, Job, ja Jumala rankaisee sinua.” Hän tiesi, ettei hän ollut tehnyt syntiä Jumalan edessä. Hän tiesi olevansa vanhurskas. Ei siksi, että hän olisi ollut hyvä mies, vaan koska Jumala oli vastaanottanut polttouhrin hänen sijastaan.

⁷² Ja tänä iltana me tiedämme, että hänen elämänsä todisti, että hän oli vanhurskas. Ja, kun te... Älkää yrittäkö päästä kotiin Kirkkauteen, koska te yritätte auttaa naapurianne; se on hyvä. Ettekä te pääse siksi, että liitytte seurakuntaan; se on hyvä. Vaan te menette kotiin Kirkkauteen koska olette vastaanottaneet Jeesuksen Kristuksen vanhurskauden, eikä mitään, mitä olette itse tehneet.

⁷³ No niin, lukiessamme eteenpäin:

Sillä meille evankeliumi saarnattiin... (toinen jae) ...yhtä hyvin kuin heillekin: mutta saarnattu sana ei hyödyttänyt heitä, ollen sekoittumatta uskon kanssa heissä, jotka kuulivat sen.

Usko ei ollut heissä, jotka kuulivat Sanan.

⁷⁴ Vain ajatelkaa sitä tänään, siinä pienessä nöyrässä palvelustehtävässä, jonka Herra on antanut minulle, olisi neljäkymmenen miljoonan amerikkalaisen pitänyt olla pelastunut tänä iltana. Mutta tiedätkö, mitä he sanovat? Se on telepatiaa. Hän on ajatusten lukija. Mitään sellaista ei olekaan! Eihän hän kuulu meidän seurakuntaamme.” Näettekö? Ei ole väliä, kuinka paljon te perustatte sen Sanalle ja todistatte, että se on Jumalan Sana, että se on Jumalan lupaus, tai kuinka paljon tiede voi todistaa, että se on totta, eivät he kuitenkaan voi uskoa. Raamattu sanoo, etteivät he voisi.

⁷⁵ Sanotaan: “Mitä hyötyä sitten on saarnata Sitä?” Jumalalla täytyy olla todistaja tuomitsemaan heidät tuona päivänä. Sana oli saarnattu ja todistettu oikeaksi heidän keskuudessaan, ja he yhä tietämättöminä menivät pois. Ei ole mitään muuta jäljellä kuin tuomio. Jumala ei voisi oikeudenmukaisesti tuomita kansakuntaa, ellei sillä ole ollut laupeutta ennen tuomiota. Hän on Jumala, Hän ei voisi tehdä sitä.

⁷⁶ Mitä me nyt sanomme?

Sillä me, jotka olemme uskoneet, menemme sisälle lepoon, niin kuin hän sanoi: Niin kuin minä olen vannonut vihassani, jos he menevät sisälle minun lepoon, vaikka teot olivat päätetyt maailman perustamisesta.

Sillä hän puhui eräässä paikassa seitsemännestä päivästä tällä tavalla...

⁷⁷ No niin, minä en halua loukata ihmisten tunteita heidän uskontoaan vastaan, se ei ole tarkoitukseni. Ulkona kentillä minä saarnaan vain säännöllistä suurta evankelistista perusoppia. Mutta Tabernaakkelissa, täällä lasteni keskuudessa, tunnen, että minulla on oikeus saarnata sitä, minkä ajattelen olevan Opin ja Totuuden. Näettekö? Minä uskon, että Se on oikein.

⁷⁸ No niin, minulla on tuhansia hyviä sapatinviettäjiä ystäviä, ihmisiä, jotka ovat Seitsemännen päivän adventisteja. Jotkut kalleimmista ystäivistäni joita minulla on, ovat Seitsemännen päivän adventisteja. Vaikkakin tuo suuri liike, jota te kutsutte nimellä *Profetian ääni*, on lujasti minua vastaan. He sanovat minun sanoneen saarnatuolissa, että “minä olin Jumala, ja että tämä Valo, joka seurasi, oli Enkeli, ja minä olin Jumala. Ja että minä tulin maailmaan tekemään suuria asioita ja todistamaan ihmisille, että olin Jumala.” No niin, sitä *Profetian ääni* sanoi minusta Kaliforniassa. Ja kuka tahansa sen sanoikin, te tiedätte hänen sanoneen jotakin, mikä ei ole ollut niin.

⁷⁹ Mutta ensinnäkin, en tuodakseni esiin ajatusta Seitsemännen päivän adventistien kirkkoa vastaan, tai mitään toista sapatikirkkoa vastaan, vaan vain Evankeliumin tähden. Jonkun ajan kuluttua me tulemme menemään myös helluntailaisiin. Kyllä, todellakin. baptisteihin, ja niin edelleen, ja osoitamme, että Jumala ei suosi mitään kirkkokuntaa. Se on totta. Hän suosii vain yksilöä. Eikä Hän toimi minkään kirkkokunnan kanssa, Hän ei ole koskaan tehnyt, eikä koskaan tule tekemään sitä,

teoistanne, niin kuin Jumala omistansa, lankaikkisesti. Te ette enää halua maailman asioita, maailma on kuollut teille.

¹⁹³ Nyt 11. jae, kuunnelkaa tarkoin:

Työskennelkäämme sen vuoksi mennäksemme sisälle tuohon lepoon, (ei tähän, eikä tähän, vaan tähän), ettei kukaan lankeaisi saman epäuskon esimerkin jäljessä.

¹⁹⁴ Mitä se on? Tulipatsas on täällä. Herran Enkeli on kanssamme. Hän tekee aivan samoja asioita, joita Hän sanoi tulevansa tekemään. Ja ihmiset kompastelevat ympäri ja sanovat: “Ah, kyllä kai se on oikein. Se on melko hyvää.” Ole varovainen, ettet lankea samaan epäuskon ansaan. Ottakaa Se vastaan koko sydämellänne!

¹⁹⁵ Tarkatkaa:

Sillä Jumalan Sana (ei jonkun seurakunnan oppi) ...on elävä, ja voimallinen, ja terävämpi kuin mikään kaksiteräinen miekka... (kuunnelkaa) ... lävistäen ja jopa jakaen erilleen sielun ja hengen, ja nivelet ja ytimen... (ja kuunnelkaa) ... ja on sydämen ajatusten ja aikomusten erottaja.

Mikä se oli? Pyhä Henki voi tulla ja sanoa: “Sinä olet tehnyt erään tietyn asian, ja sinä teit tämän, ja teit tuon, ja sinulla on tämän kaltainen tauti; jos sinä korjaat tämän, tulet tekemään tämän.” Näettekö? Ajatusten erottaja.

¹⁹⁶ Ja ihmiset sanovat: “Mitä se on? Sehän on ajatusten lukua. Hänhän on ennustelija.” Näettekö mitä tarkoitan? Se on paha ja avionrikkoja maailma, joka ei tunne Jumalaa.

¹⁹⁷ Se on elävä ja voimallinen, ja terävämpi kuin kaksiteräinen miekka, ja erottaa sydämen ajatukset ja aikomukset. Mikä nyt on se, joka tietää sydämen aikomukset? Jumala! “Mutta”, te sanotte, “Raamattu sanoo ‘Jumalan Sana’.” Jumalan Sana on Jumala!

Alussa oli Sana, ja Sana oli Jumalan kanssa, ja Sana oli Jumala.

Ja Sana tehtiin lihaksi, ja asui keskuudessamme...

¹⁹⁸ Jumala erottaa ajatukset. Jumalalla oli selkänsä käännettynä teltaan päin, ja Saara nauroi. Ja Jumala kääntyi ympäri ja sanoi: “Mikä sai Saaran nauramaan?” Sydämen ajatusten erottaja! Haluan sen imeytyvän sisälle hieman.

¹⁸⁸ Kolme on elämän luku. Kuinka moni tietää sen? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”] Joka kerta, kun te näette kolme, se on elämä. Huomatkaa, kun Jumala loi maan, niin kolmantena päivänä oli elämä. Kuinka moni tietää sen? [“Aamen.”] Kolmantena päivänä tuli elämä, luomisen kolmantena päivänä. Kolminaisuus: Isä oli ihmisten yläpuolella Tulipatsaassa; Poika oli mies, joka puhui ihmisille ja sai heidät valmiiksi; Pyhä Henki oli kolmas askel, joka oli Pyhä Henki, Jumala ihmisissä. Elämä! Isä, Poika...

Jumalan lepo, Israelin lepo, ja Seurakunnan Lepo. Sapatinvietto!

¹⁸⁹ Niinpä, jos te ette vielä ole vastaanottaneet Pyhää Henkeä, te ette ole menneet sisälle Jumalan Lepoon. Teidän ei tarvitse sanoa: “Oi, minä en voisi, minä haluan tupakoida. Minä en yksinkertaisesti voisi tehdä sitä, minä olen kristitty. Minä en todella halua juoda, koska minä olen kristitty. Mutta minä en voi... En halua juoda, mutta kuitenkin minä pidän siitä.”

¹⁹⁰ Jos te himoitsette naisia, jos te teette kaikkia näitä jumalattomia asioita, te ette ole vielä päässeet tuohon Lepoon. Te ette vielä ole menneet sisälle Lepoonne.

¹⁹¹ Ja kun te menette sisälle tähän Lepoon, te lakkaatte omista maailmallisista teoistanne niin kuin Jumala omistansa. Miksi? Te olette osa Jumalasta, te lepäätte Iankaikkisesti. Siinä se on teille. Se on Sapatti: “Tulkaa Minun tyköni, kaikki te, jotka teette työtä.”

Tänä päivänä Hän rajoitti tietyn päivän, niin pitkän ajan jälkeen, Daavidin kautta, kun te kuulette Hänen Äänensä, älkää paaduttako sydämiänne.

¹⁹² Vain sana tai kaksi lisää tässä, kuunnelkaa tarkasti:

Sillä hän, joka on mennyt sisälle Kristuksen lepoon

Tulkaa Minun tyköni kaikki te, jotka teette työtä ja olette raskaasti kuormitetut.

Te olette lakanneet omista teoistanne, niin kuin Jumala omistansa seitsemäntenä päivänä.

Teidän kohdallanne se on saattanut olla kolmas-, neljäs-, tai viideskymmenes vuosi, mikä se sitten olikin, kun te lakkasitte omista

Sanansa mukaan. Mutta Hän toimii yksilöiden kohdalla jokaisessa kirkkokunnassa. Kyllä, yksilöiden kanssa Jumala toimii.

⁸⁰ Kuunnelkaa tätä nyt todella selvästi, ja jos koskaan tuo kysymys tulee teille esiin, on se selvitetty. Voikoon Herra nyt auttaa meitä.

⁸¹ Kuunnelkaa nyt tarkasti: “Sillä...” 4. Jae.

Sillä Hän puhui eräässä paikassa seitsemännestä päivästä tällä tavalla...

⁸² Tarkatkaa nyt, Hän on puhumassa sapatista. Kuinka moni tietää, että tuo sana *sabbath* [sapatti] on heprealainen sana, joka merkitsee “lepo”? Kuinka moni tietää, että se on sitä englanniksi? Varmasti. Eikö sana *sabbath* kuulostakin hassunkuriselta sanalta? Se on sitä.

⁸³ Eikö *sanctify* [pyhittää] kuulostakin hassunkuriselta sanalta? *Sanctify*, on kreikkalainen sana, joka merkitsee “olla tehty pyhäksi”. Hepreaksi tuon kreikkalaisen sanan, pyhittää, merkitys on “tehdä pyhäksi”. Englanniksi sen merkitys on “tehdä puhtaaksi”.

⁸⁴ *Sabbath* merkitsee “levon päivä”. Sitä tuo vanha sapatti oli, levon päivä. Kun te näette sanan lepo, se merkitsee “sapatti.” Katsokaa alkuperäisestä käsikirjoituksesta, jos teillä sattuu olemaan kreikkalainen Raamattu. Katsokaa alaviitteestänne sanaa “lepo” ja nähkää tuoko se teidät takaisin sapattiin. Sapatti merkitsee “lepo”. Hyvä on.

⁸⁵ Tarkatkaa nyt:

Pelätäkäämme sen vuoksi, ettei lupaus, joka on jätetty meille mennä sisälle hänen sapattiinsa, lepoonsa...

⁸⁶ Nyt monet ihmiset pitävät päiviä, kuten sapattia lauantaina. Toiset tekevät sunnuntain epäjumalankuvaksi, palvonnan päiväksi. Ja Jumalan armosta ja Jumalan Sanan mukaan, Jumalan auttaessa minua tänä iltana, minä voin todistaa teille, että ne ovat molemmat väärin. Sekä sunnuntaipäivän palvoja että sapatinviettäjä. He ovat ehdottomasti molemmat väärässä, Sanan mukaan. Ja loppujen lopuksi, se on Sana, jonka mukaan meidän täytyy mennä, eikä sen mukaan, mitä adventistit sanovat, tai sen mukaan mitä protestantit sanovat, tai mitä katolilaiset sanovat. Se on sen mukaan, mitä Raamattu sanoo!

⁸⁷ No niin, tarkatkaa nyt?

Sillä hän puhui eräässä paikassa seitsemännestä päivästä tällä tavalla...

Nyt me panemme tänne jotakin, kuten tämän, ja kutsumme tätä “Jumalan lepo”, seitsemäs päivä.

⁸⁸ Tarkatkaa nyt:

...Ja Jumala lepäsi seitsemännen päivän kaikista teoistansa.

Jumalalla oli Sapatti, ja tuo seitsemäs päivä oli tuhannen vuoden pituinen, esikuva Tuhatuotisvaltakunnasta.

Sillä hän puhui eräässä paikassa seitsemännestä päivästä tällä tavalla, Ja Jumala lepäsi seitsemännen päivän kaikista [Hänen] teoistansa.

Se on persoona pronomini, kaikista Hänen teoistansa. Hän, se oli Jumala, lepäsi seitsemäntenä päivänä.

Ja tässä paikassa uudestaan... (lain alla) Jos he menevät sisälle minun lepoon.

⁸⁹ Jumala lepäsi fyysisesti. Sillä Hän oli tehnyt taivaat ja maan kuudessa päivässä, ja seitsemäntenä päivänä Hän lepäsi kaikista teoistansa. Hän lepäsi tuhannen vuotta. Sillä Raamatussa sanotaan, että “yksi päivä maan päällä on tuhannen vuotta Taivaassa, ja tuhat vuotta Taivaassa on yksi päivä maan päällä.” Kuinka monet tietävät Kirjoituksen sanovan sen 2. Pietarin kirjeessä? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”] Hyvä on, Jumala lepäsi seitsemännen päivän ja Hän puhui tällä tavalla eräässä paikassa.

⁹⁰ Kuunnelkaa nyt tarkasti:

Sillä hän puhui eräässä paikassa seitsemännestä päivästä tällä tavalla: Ja Jumala lepäsi seitsemännen päivän kaikista teoistansa.

Ja tässä paikassa uudestaan... (laissa) Jos he menevät sisälle minun lepoon.

Hän antoi juutalaisille, heidän ollessaan matkalla Egyptistä luvattuun maahan, seitsemännen päivän sapatin.

⁹¹ Kuunnelkaa nyt:

organisaation kanssa, vaan antamaan haasteen Perkeleelle. Seiso etulinjassa, tee oikea oikeaksi ja väärä vääräksi. Saarnaa Sanaa ja katso kenellä on usko uskoa Se. Julista se ihmisille.”

¹⁸⁵ Autonpesuni alkoi sujua nopeammin. Minä sanoin: “Kiitos Sinulle, Herra. Kiitos Sinulle, Herra.” Silloin minusta tuntui hyvältä. “Kyllä se sopii, Herra, tulen ottamaan Siitä vähän tiukemman otteen ja haluan kuolla Se kädessäni.”

...pöydät ovat täynnä oksennusta...

...keille minä voin opettaa oppia?... (Kuunnelkaa)

...heidät, jotka ovat maidolta vieroitetut, ja rinnoilta vedetyt.

Tarkatkaa nyt.

Sillä ohje täytyy olla ohjeen päälle, ohje ohjeen päälle; rivi rivin päälle, rivi rivin päälle; täällä vähän, ja siellä vähän.

Sillä änkyyttävin huulin ja toisella kielellä tulee hän puhumaan tälle kansalle.

Jolle hän sanoi: Tämä on lepo, sapatti, jossa te voitte saada väsyneen lepäämään; ja tämä on virvoitus: kuitenkin he eivät tahtoneet kuulla.

Mutta Herran sana oli heille, joku saarnasi Sen heille, ohje ohjeen päälle, ohje ohjeen päälle; rivi rivin päälle, rivi rivin päälle; täällä vähän, ja siellä vähän; että he voisivat mennä, ja kaatua taaksepäin, ja olla hajotetut, ja pyydystetyt, ja otetut.

¹⁸⁶ Mikä on tuo Lepo? Milloin tuo Lepo tuli? Kun ihmiset puhuivat toisilla kielillä ja heillä oli änkyyttävät huulet. Änkyyttävin huulin, he eivät puhuneet mitään, he änkyyttivät. Milloin se tapahtui? Helluntaipäivänä, kun Pyhä Henki tuli! Se on Lepo: Pyhä Henki. Jeesus sanoi: “Tulkaa Minun tyköni kaikki te, jotka olette uupuneet ja raskaasti kuormitetut, ja Minä tulen antamaan teille Levon. Minä tulen antamaan teille Elämän, Iankaikkisen Elämän, Zoe:n, Jumalan oman Elämän. Jumala tulee teihin ja on osa teistä. Hän antaa teille syntymän ja tekee teistä pojan ja tyttären.

¹⁸⁷ Tarkatkaa nyt, mikä oli tuo kolmas lepo, jonka Hän antoi. Ensimmäinen: Jumala sai sen, leväten omista teoistaan. Toinen: Israel sai sen, laissa. Kolmas: Seurakunta sai sen, osana Jumalasta.

sitä juuri sillä tavalla.” Oi, sinä akkamainen... Salli minun sanoa sinulle...

¹⁷⁷ Kuulkaahan:

...ketkä hän on saava ymmärtämään opin? Heidät, jotka ovat maidolta vieroitettut, ja rinnoilta vedetyt.

¹⁷⁸ Eräänä päivänä eräs naapurini tuli ja hän sanoi: “Billy, eräs tietty pastori täällä kaupungissa, kaikkein mukavin henkilö mitä koskaan olet nähnyt...” Hän sanoi: “Vaimoni ja minä olimme istumassa pyjamat yllämme noin keskiyöllä, kun tämä pieni pastori juoksi sisälle ja hän joi vähän kahvia kanssamme ja lähti naapuritaloon ja puristi käsiä heidän kanssaan. Heillä oli meneillään korttipeli, ja hän istui ja pelasi korttia heidän kanssaan.” Hän sanoi: “Oi, hän oli mitä seurallisin pikku mies, mitä koskaan olet nähnyt.” Hän sanoi: “Oi, me rakastamme häntä. Me emme haluaisi hänen jättävän meitä mistään hinnasta.”

¹⁷⁹ Seisoin siellä hetken ja ajattelin: “Niinkö?”

¹⁸⁰ Hän sanoi: “Oi, etkö sinäkin ajattele, että jokainen seurakunta tarvitsee sen kaltaisen miehen?” Huh, minä en voinut vastata siihen. Hän sanoi: “Eräässä toisessa pienessä paikassa”, hän sanoi, “heillä oli niin mukava paikka. Tämä saarnaaja ja hänen vaimonsa, mukavia ihmisiä, he menivät ja toimivat lasten kanssa niin paljon, kunnes heillä oli raamattukoulu.” Ja hän sanoi: “Heillä oli heitä niin paljon, aivan tulvimalla pieniä lapsia.” Hän sanoi: “Kuinka hän osaakaan kertoa kaiken kaltaisia pikku kertomuksia pienille lapsille.”

¹⁸¹ Minä sanoin: “Se on hienoa. Se on oikein mukavaa.”

¹⁸² Menin sisälle. Tulin juuri Kanadasta. Ja minä ajattelin: “Tässä minä olen... ihmiset... Mikä on vikana minun kanssani? Minä en tee sellaista.” Menin pesemään autoani. Minä ajattelin: “Jumala, minä olen tulossa vanhaksi mieheksi, ja täällä minä olen... Ja olen opettanut ja huutanut ja kerjännyt, ja kaikki mitä saan, on suurta pilkkaa.”

¹⁸³ Kaikenlaista, joku sanoo jotakin pahaa teistä: “Oi, tuo vanha pyhä kieriskelijä”, tai jotakin sen kaltaista.

¹⁸⁴ Ja ajattellessani sitä, tuli Ääni minulle, sanoen: “Se on hyvä, jos tuo mies tekee niin, mutta Minä en koskaan kutsunut sinua tekemään niin. Minä kutsuin sinut ottamaan Miekan ja seisomaan ja antamaan haasteen kuin Joosua. Ei leikkimään joidenkin seurapiirien tai jonkun kirkko-

Koska sen vuoksi se pysyy, että joidenkin täytyy mennä sisälle siihen, ja he, joille se oli ensin saarnattu...

Tuo lepo, Jumala antoi heille lain, ja sapatti oli neljäs käsky.

...eivät menneet sisälle epäuskon tähden:

⁹² Tarkatkaa nyt, hän on puhumassa laista. Kuinka he eivät menneet sisälle... Kuinka Sana ei ollut sekoittunut uskon kanssa heissä, he eivät pitäneet sitä. He pitivät sapatin muistoksi, että olivat menossa sapatin maahan, saadakseen ikuisen levon kaikista vaikeuksistaan ja kaikista huolistaan, ei enää orjapiiskureita, ei enää levottomia öitä. He olivat matkallaan luvattuun levon maahan. Se virtasi maitoa ja hunajaa. Viinirypäleet olivat niin suuria, että kahden miehen täytyi kantaa terttua olkapäillään. Oi, mikä siunatun levon maa! Mutta he eivät saaneet sitä, tultuaan sinne, heidän epäuskonsa tähden. Heidät käännytettiin pois neljäkymmenen mailin päässä luvatusa maasta, lähdettyään Egyptistä. Ja epäuskonsa tähden heiltä kesti neljäkymmentä vuotta päästä sinne. Jumala antoi heille heidän profeettansa, antoi heille Merkkinsä, antoi heille Tulipatsaan, näytti merkkejä ja ihmeitä ja saarnasi Evankeliumin heille. Ja he kulkivat kalojen ja leipien perässä, ja kaatuivat erämaassa, ja heidän ruumiinsa mätänivät erämaassa.

⁹³ Jeesus, siellä lähteellä, Hän sanoi –

Hänelle sanottiin: “Meidän isämme söivät mannaa erämaassa neljäkymmentä vuotta.”

⁹⁴ Hän sanoi: “MINÄ OLEN se Elämän Leipä, joka tuli Jumalalta Taivaasta. Minä olen Elämän Leipä. Mooses ei antanut teille tuota Leipää. Minun Isäni antoi tuon Leivän. Ja Minä olen Leipä, joka tulee Jumalalta Taivaasta. Jos joku Tästä syö, ei hän tule koskaan kuolemaan.” Siinä on ero.

⁹⁵ Tarkatkaa nyt. He sanoivat juoneensa Kalliosta, joka oli erämaassa, niin ja niin monen vuoden ajan.

⁹⁶ Hän sanoi. “Minä olen Tuo Kallio!” Siunattu olkoon Hänen pyhä Nimensä. “MINÄ OLEN tuo Kallio!” Kuinka Hän voi olla tuo Kallio? Tuo Kallio oli hengellinen Kallio, Se seurasi Israelin lapsia. Ja Mooseksella oli keppi kädesssänsä, joka oli Jumalan tuomion sauva. Ja Jumala käski häntä lyömään kalliota, ja hän löi Kalliota. Ja, kun hän teki sen, tulivat vedet Kalliosta. Ja Kristus oli tuo Kallio, ja Jumalan tuomion

synnin rangaistus oli pantu Hänen ylleen. Jumala laski Hänen ylleen meidän kaikkien vääryytemme, ja tuo vääryys mursi Hänen sydämensä, ja Hänen sydäimestään vuoti Pyhä Henki kuin vesivirrat nääntymässä oleville, kuoleville ihmisille. “Minä olen tuo Kallio, joka oli erämaassa.”

⁹⁷ Hän sanoi: “Abraham oli se, joka sanoi teille, että hän kaipasi nähdä Minun päiväni. Ja hän näkikin sen osittain.”

⁹⁸ He sanoivat: “Tarkoitatko sinä kertoa meille, että olet suurempi kuin Abraham? Että olet nähnyt Abrahamin? Ja Abraham on ollut kuolleen satoja vuosia.” He sanoivat: “Nyt me tiedämme, että sinussa on perkele”, toisin sanoen “hullu”. “Nyt me tiedämme, että sinä olet hullu.”

⁹⁹ Hän sanoi: “Ennen kuin Abraham oli, MINÄ OLEN. Minä olin tuo suuri MINÄ OLEN, joka oli palavassa pensaassa. Minä olen tuo Enkeli, joka kulki heidän edellään. Ja Hän sanoi: “Minä tulen Jumalasta ja menen takaisin Jumalaan.” Ja Hän tuli Jumalasta, tehtynä lihaksi, asui keskuudessamme, ja meni takaisin tuohon sanaan Tulipatsaaseen. Ja täällä Hän on tänä iltana, kahdentuhannen vuoden jälkeen, samana eilen, tänään ja ikuisesti, tehden saman asian, johtaen siunattuja lapsiansa.

¹⁰⁰ Ja monet eivät tule sisälle epäuskon tähden. Nyt, Hän sanoi: “Hän rajoitti päivän”, päivän, jolloin Jumala päätti työnsä. Sitten Hän rajoitti “toisen päivän”, ja tällä tavalla, että jos he kuulevat, jos he tulevat ja pitävät sapatit ja uudet kuut ja niin edelleen... Siihen adventistiveljet yrittävät viedä teidät takaisin.

¹⁰¹ Lukekaamme edelleen. Huomatkaa:

Koska sen vuoksi siis se pysyy, että joidenkin täytyy mennä sisälle siihen, ja he, joille se oli ensin saarnattu, eivät menneet sisälle epäuskon tähden.

¹⁰² Nyt, tuo 7. jae, voi pojat, sanon, että Kirjoitus on matemaattisesti innoitettu. Sanon, että Kirjoitus on sitä, ja on joka tavalla innoitettu. Raamatun matemaattisuus on täydellinen.

¹⁰³ Oletteko huomanneet, että nämä Yhdysvallat ovat numero 13 kaikessa, mitä se tekee? Tiedätekö, että se perustettiin kolmenatoista siirtokuntana? Tiedätekö, että lipussa oli ensin kolmetoista tähteä? Tiedätekö, että kaikki, mitä Yhdysvallat tekee, on numero kolmetoista? Tiedätekö, että se ilmestyy Raamatussa Ilmestyskirjan

joku, ja petätte ja varastatte ja valehtelette viikon aikana. Mikä teillä on vikana?

...kaikki pöydät ovat täynnä oksennusta.

¹⁷¹ “Oi, minä käyn Herran Ehtoollisella. Varmasti, me teemme sen seurakunnassamme. Jeesus sanoi, että Hän nostaisi meidät ylös viimeisenä päivänä, jos me otamme Herran Ehtoollisen.”

¹⁷² “Mutta hän, joka syö ja juo arvottomasti, syö ja juo tuomioksensa, ollen erottamatta Herran Ruumista. Sillä tästä syystä monet ovat sairaita ja heikkoja teidän keskuudessanne, ja monet ovat kuolleita”, te olette vanhoja, kuolleita, muodollisia seurakuntia, Jumalan Henki on lähtenyt ulos teistä, eikä siellä enää ole Tulipatsasta. Te kiellätte Jumalallisen parantamisen. Te kiellätte ylösnousemuksen.

¹⁷³ “Oi”, te sanotte, “Hän nousi kuolleista historiallisesti.” Mutta miten on sen kanssa, että Hän olisi sama tänään, jos Hän nousi kuolleista? Te sanotte: “Aah, ei se ole niin.” No niin, siinä se on teille! Teillä on Hänen ylösnousemuksensa sillä tavalla kuin te haluatte sen, ja Jumalalla on se sillä tavalla kuin Hän haluaa sen.

¹⁷⁴ Mutta kysymys on siitä, mitä Raamattu on sanonut, ja minkä me tiedämme Totuudeksi, että Hän tulee vahvistamaan Sanansa, ja “näitä asioita, joita Minä teen, olette te myös tekevä samoin, ja Minä tulen olemaan teidän kanssanne aina, maailman loppuun asti. Jeesus Kristus sama eilen, tänään ja ikuisesti.” Sitä Sana sanoo.

¹⁷⁵ Mikä nyt on tuo sapatti?

...kaikki pöydät ovat täynnä oksennusta ja... ei yhtään puhdasta.

Keille hän on opettava tietoa?

Ei maailmallista tietoa, vaan hengellistä tietoa.

Keille hän on opettava tietoa? Ja ketkä hän on saava ymmärtämään opin?

¹⁷⁶ “Oi, siunattu olkoon Jumala, meidän organisaatiomme ei usko tätä. He eivät sietäisi sitä.” Minä en välitä, mitä teidän organisaationne uskoo. Mitä Jumalan Sana sanoo siitä. “Oi, mutta meidän pastorimme, tiedättehän, he ovat koulutettuja.” Oi, varmasti. Tietenkin, heillä on niin paljon koulutusta, että he jättivät Jumalan pois siitä. Totisesti, sillä te voitte kertoa heille Sanan, ja he tulevat sanomaan: “Mutta minä en usko

istumaan sinne, ja nyt te ette ole mitään muuta kuin kylmä, muodollinen joukko, niin kuin loputkin heistä.

Ja Tulipatsas kulkee eteenpäin! Halleluja!

... ja kaikki pöydät ovat täynnä oksennusta.

¹⁶⁶ Katsokaa Herran Ehtoollista. He jopa ottavat sen tilalle tavallisen leivän. Ja tuon leivän pitäisi olla happamaton leipä. Ja he antavat sitä syntisille, tupakoitsijoille, prostituoiduille, portoille, niin kauan kuin heidän nimensä vain on kirjassa.

¹⁶⁷ Ja te baptistit jopa kutsutte sitä "suljetuksi ehtoolliseksi". No niin, te baptistit pöyhkeilette vähän, ja Jumala tulee ottamaan teidän sarvenne pois. Se on totta, te ette tule olemaan kykenevät toittottamaan sillä. Suljettu ehtoollinen, te erotatte itsenne, näyttääksenne pyhemmiltä kuin muut. Muistakaa, tämä on baptistitabernaakkeli. Ja sitä saatte, te organisoitte itsenne. "Oi", te sanotte, "me emme ole mikään organisaatio." Kyllä te olette! Tietenkin te olette! Te sanotte: "Me olemme uskovien yhteys." Kyllä, niin kauan kuin joku tulee ja opettaa aivan sillä tavalla kuin te uskotte, silloin se sopii teille. Mutta joku toinen... Te ette potkaise häntä ulos, mutta te erotatte hänet veljesyhteydestänne. Se on tarkalleen totuus. Oi, teillä on tapa tehdä se. Niin on myös Jumalalla tapa tehdä se. Mutta Jumalan Seurakunta liikkuu edelleen. Tulipatsas ei tule sietämään sitä.

...kaikki pöydät ovat täynnä oksennusta.

¹⁶⁸ Kuunnelkaa nyt. Tämä tulee järkyttämään teitä hetken. Kuunnelkaa, kun luen Sanaa. Kuka tänä oli? Profeetta Jesaja:

Kaikki pöydät ovat täynnä oksennusta, niin, ettei ole puhdasta paikkaa, vain armotonta kilpailua.

¹⁶⁹ Tullaan seurakuntaan: naiset leikkaavat hiuksensa pois, käyttävät shortseja ja menevät ulos leikkaamaan nurmikkoja, kun näkevät kulkevan kadulla; pienet tytöt tahtovat kuulla jonkun viheltävän teille, tuollaisella suden vihellyksellä, tai mitä se onkin, tiedättehan [Veli Branham viheltää.] Oi, te ajattelette olevanne nokkelia, eikö niin?

¹⁷⁰ Ja te miehet kävelette kadulla sikari suussanne ja olette diakonina seurakunnassa. Te näytätte kuin teksasilaiselta katkaistusarviselta hieholta. Ja sitten te ajattelette olevanne joku. Se on totta. Ei ihme, että kaikki pöydät ovat... Tulette ottamaan ehtoollista ja toimitte kuin olisitte

kolmannessatoista luvussa? Varmasti ilmestyy! Tuo pieni eläin, karitsa, joka tuli esiin, ei vesistä, jotka ovat väenpaljouksia, vaan maasta, jossa ei ole mitään. Sillä oli kaksi pientä sarvea: poliittinen ja kirkollinen valta. Ja se oli karitsa: uskonnonvapaus. Ja jonkin ajan kuluttua he menivät yhteen, ja se puhui kuin lohikäärme, ja käytti kaikkea valtaa jota Rooma oli käyttänyt ennen sitä. Se on tuleva meidän kansakunnallemme. Merkitkää se muistiin. Tarkatkaa kirkkojen liiton ja katolilaisten yhteenliittymistä, ja tarkatkaa mitä tapahtuu.

¹⁰⁴ Ihmisillä, jotka seuraavat Tulipatsasta tulee varmasti olemaan vaikea aika. Mutta he ovat valmiit muutetuiksi tulemista varten tuona aikana. Kyllä, valmiina menemään pois. "Sillä Karitsa on voittanut heidät", sanoo Raamattu. Ja niitä, jotka seurasivat Häntä, kutsuttiin... Heidä kutsuttiin Valituiksi ja uskollisiksi, Jumalan Valitut." Pitää välttää menemästä tuohon profetiaan nyt, niin että voimme mennä eteenpäin tämän kanssa.

¹⁰⁵ Kuunnelkaa nyt tarkasti, seitsemäs luku... tarkoitan 4. luku, 7. jae. Seitsemän on täydellistytämisen luku. Kolme on Elämän luku. Seitsemän on täydellistytämisen luku, ja tämä antaa täydellisen sapatin.

"Ja uudestaan...", muistakaa, Hän, Jumala, puhui tällä tavalla. Sitten hän puhui "laista" tällä tavalla. Ja sitten, uudestaan: "Hän rajoitti päivän", kolmannen päivän, kolmannen kerran.

Uudestaan, hän rajoitti tietyn päivän, sanoen Daavidin kautta: Tänä päivänä, niin pitkän ajan jälkeen; niin kuin on sanottu: Tänä päivänä, jos te kuulette hänen äänensä, älkää paaduttako sydämiänne.

Tarkatkaa, sillä, jos Jeesus [Joosua] olisi antanut heille levon... (Sapatin) ...silloin, ei hän jälkeenpäin olisi puhunut toisesta päivästä.

Ajanjakso muuttui Jeesuksessa Kristuksessa: laista armoon, teoista armoon, jostakin mitä te teette, johonkin mitä Jumala teki. Se on Hänen ansiotaan; se muuttui.

¹⁰⁶ Kun Mooses tuli erämaassa lain kanssa, hän sanoi: "Sinun ei tule tehdä aviorikosta. Sinun ei tule varastaa. Sinun ei tule tappaa. Pidä sapatinpäivä pyhänä." Kun Mooses tuli alas, kiusasi Perkele häntä, ja hän kuunteli sitä, niin pian kuin Perkele kiusasi häntä. Mooseksella oli eräs heikkous. Kuinka monet tietävät, mikä se oli? Malttinsa

menettäminen, kiukustuminen. Niin pian kuin hän näki heidän palvovan kultaista vasikkaa, hän heitti maahan käskyjen taulut ja särki ne, osoittaen teille, että pappeus tulisi rikotuksi. Ja Jumala antoi ne hänelle uudestaan.

¹⁰⁷ Mutta, kun Jeesus tuli erämaasta, paastottuaan neljäkymmentä päivää, oli Hän nälkäinen, ja se oli Hänen ainoa heikko paikkansa. Ja Perkele tuli Hänen luokseen ja sanoi: “Jos Sinä olet Jumalan Poika, muuta nämä kivet leiviksi. Tee tässä ihme. Anna minun nähdä sinun tekävän sen ja minä tulen uskomaan sinua.”

¹⁰⁸ Jeesus sanoi: “On kirjoitettu: ‘Ihminen ei elä yksin leivästä, vaan jokaisen Sanan mukaan, joka lähtee Jumalan suusta.’ Perkele tiesi, ettei hän silloin kohdannut Moosesta, sillä Hän meni Sanaan!

¹⁰⁹ Hän vei Hänet temppelin harjalle ja sanoi: “Jos Sinä olet Jumalan Poika, heittäydy alas.” Ja hän ei lainannut Kirjoitusta, vaan hän päällysti Kirjoituksen. Hän sanoi: “On kirjoitettu: ‘Hän antaa Enkeleille käskyn koskien sitä... ettet jalkaasi kiveä vasten murskaisi. Hän tulee kantamaan Sinua.’”

¹¹⁰ Ja Jeesus meni suoraan Sanaan ja nuhteli häntä!

¹¹¹ Sitten Perkele vei Hänet vuorelle ja näytti Hänelle Yhdysvallat, Saksan, Sveitsin ja kaikki maailman kansakunnat, jotka koskaan tulisivat olemaan, sanoen: “Ne ovat kaikki minun. Minä teen niiden kanssa mitä tahdon.” Ei ihme, että meillä on sotia ja vaikeuksia. Hän sanoi: “Minä teen niiden kanssa... Ei ihme, että naiset pukeutuvat sillä tavalla ja selviävät siitä lain mukaan, koska Perkele hallitsee niitä kaikkia; näin Raamattu sanoo. Saatana sanoi: “Ne ovat minun. Minä teen niiden kanssa mitä tahdon.” Hän sanoi: “Jos palvot minua, minä teen Sinusta kuninkaan niin kuin minäkin olen.”

¹¹² Jeesus sanoi: “On kirjoitettu: ‘Sinun tulee palvoa Herraa sinun Jumalaasi ja yksin Häntä sinun tulee palvella.’ Painu taakseni, Saatana!” Miksi? Jeesus tiesi, että Hän perisi ne tässä suuressa Tuhatvuotisvaltakunnassa, kun Hänen Kuningaskuntansa tulisi. “Tapahtukoon Sinun tahtosi maan päällä niin kuin se on Taivaassa.” Siellä ei enää käytetä shortseja. Siellä ei enää ole ryyppäämistä. Siellä ei enää ole himoa. Siellä ei enää ole aviorikosta. Siellä ei enää ole kuolemaa. Siellä ei enää ole murhetta. Hän on perivä jokaisen

¹⁵⁹ Sallikaa minun pysähtyä hetkeksi. Niin kuin Ernie Fandler, tämä veli täällä, joka on Sveitsistä, hän sanoi: “Pysähdyn ja annoin sen imeytyä sisälle.”

¹⁶⁰ Haluan tämän imeytyvän sisälle:

Ei ole mitään puhdasta paikkaa...

Sillä kaikki pöydät ovat täynnä oksennusta...

Ja niin kuin koiraa palaa oksennukselleen ja sika mudassa kieriskelynsä, niin palaavat ihmiset takaisin.

¹⁶¹ Mikä on vikana teillä metodisteilla? Teillä oli Valo. Mitä tapahtui? Jumala otti Sen teiltä pois ja antoi nasarealaisille. Mitä tapahtui teille nasarealaiset? Teillä oli kerran Valo. Jumala otti Sen pois teiltä ja antoi Sen helluntailaisille. Oikein. Te Jumalan kirkko ja muut pyhyiden ihmiset, koska te hylkäsitte Valon, teitte itsestänne kirkkokunnan ja sanoitte: “Me emme usko yhtään enempää kuin tämän.” Jumala kulki suoraan edelleen ja osoitti teille, että Hänellä oli ihmisiä, jotka seurasivat Häntä.

¹⁶² Mitä tapahtui teille helluntailaiset? Teillä oli Valo. Jumala otti Sen pois teiltä. Tulipatsas kulkee edelleen. Joka kerta, kun Tulipatsas liikkui, Seurakunta liikkui Sen mukana. Ja kun Luther, joka tuli ulos katolisesta kirkosta, organisoi oman kirkkonsa, Tulipatsas siirtyi pois ja Wesley kulki Sen kanssa. Kun Wesley organisoitui ja muodosti kirkkokuntansa, kulki Tulipatsas edelleen ja nasarealaiset kulkivat Sen kanssa. Nasarealaiset organisoituivat ja Jumalan kirkko kulki Sen kanssa. Ja he sanoivat, etteivät he olleet kirkkokunta, mutta he olivat. Mitä sitten tapahtui?

¹⁶³ Seuraavaksi tapahtui, että helluntailaiset näkivät Tulen ja lähtivät liikkeelle Sen kanssa. Ja mitä te teitte? Muodostitte opin kielilläpuhumisesta ja organisoitte sen, niin että jokaisen täytyi puhua kielillä ennen kuin heillä oli Pyhä Henki, ja sitten Jumala kulki suoraan edelleen, ja jätti teidät istumaan sinne missä olette.

¹⁶⁴ Mitä tapahtui teille Ykseyden ihmisille? Te löysitte kasteen Jeesuksen Nimessä. Te teitte siitä opin ja erotitte itsenne lopusta Siitä, ja Jumala siirtyi pois ja jätti teidät istumaan sinne. Oikein.

¹⁶⁵ Mitä tapahtui teille Assembly of Godin helluntailaisille? Te teitte organisaation omastanne, ja Jumala siirtyi suoraan pois ja jätti teidät

Ottakaa minun ikeeni päällenne, ja oppikaa minusta; sillä minä olen sävyisä ja nöyrä sydämeltä; ja te löydätte, sapatin, levon sieluillenne.

Sillä minun ikeeni on helppo, ja minun kuormani on kevyt.

¹⁵⁵ Tarkatkaa mitä Paavali sanoi:

Jos Jeesus olisi antanut heille levon, ei hän olisi Hän puhunut toisesta päivästä.

Mutta Hän rajoitti tietyn päivän, sanoen Daavidin kautta... niin pitkän ajan jälkeen ...kun te kuulette Hänen Äänensä, älkää paaduttako sydäntänne

“Sen vuoksi on jäljellä...” Kuunnelkaa nyt yhdeksättä jaetta:

Sen vuoksi on jäljellä lepo, sapatti, Jumalan kansalle.

Sillä hän, mies tai nainen, joka on mennyt sisälle Hänen lepoonsa,

“Tulkaa Minun tyköni kaikki te, jotka teette työtä ja olette raskaasti kuormitetut, Minä tulen antamaan teille levon.”

On myös lakannut omista teoistansa, niin kuin Jumala omista teoistansa.

¹⁵⁶ Te voitte olla kaksikymmentävuotias, te voitte olla kolmekymmentävuotias, te voitte olla viisikymmentävuotias, mutta sillä hetkellä, kun te kuulette Jumalan Äänen kolkuttavan sydämellenne, älkää paaduttako sitä. Sitten menkää sisälle: “Joka kuulee Minun Sanani, ja uskoo Häneen, joka lähetti Minut, hänellä on Iankaikkinen Elämä, eikä hän ole koskaan tuleva tuomiolle, vaan on siirtynyt kuolemasta Elämään.

¹⁵⁷ “Sanohan, veli Branham, mitä tapahtuu?” Te saatte Pyhän Hengen, Kristus tulee teihin. “Onko se niin?”

¹⁵⁸ Menkää kanssani Jesajan 28. lukuun, ja lukekaamme. Jesaja, 28. luku, katsotaan, mitä profeetta sanoo siitä. Jesaja 28, alkaen 28. Jakeesta. Tässä on viimeisten päivien ennustus. Meidän täytyy lopettaa hetken kuluttua.

Sillä kaikki pöydät ovat täynnä oksennusta ja saastaisuutta, niin, ettei ole puhdasta paikkaa.

kansakunnan. Ne ovat Hänen. Kyllä. Ne ovat Hänen, ja Hän on perivä ne, mutta Saatanalla on ne määrääjäksi, ajaksi jolloin me elämme.

¹¹³ “Mutta, uudestaan Hän rajoitti tietyn päivän. Tänä päivänä, niin pitkän ajan jälkeen. Ja sanoi: ‘Älkää paaduttako sydämiänne.’”

Sillä, jos Jeesus olisi antanut heille levon... ei hän jälkeensä olisi puhunut toisesta päivästä.

¹¹⁴ Minun adventistiveljeni, katsokaa sitä. Paavali tässä sanoi... Ja Paavali sanoi Galatalaiskirje 1:8, jos otatte muistiin Kirjoituksia, Gal. 1:8: “Jos Enkeli Taivaasta tulee ja saarnaa mitään toista evankeliumia Tämän lisäksi, jonka minä olen saarnannut, olkoon hän kirottu.” Paavali sanoi: “Jos Jeesus olisi antanut heille lepopäivän...”

¹¹⁵ Kuulkaahan nyt, kun Hän tuli alas sieltä vuorelta, silloin Hän oli voittanut Perkeleen. Hän oli voideltu, valmis palvelustehtäväänsä varten. Hän sanoi: “Te olette kuulleet heidän sanovan, heidän vanhaan aikaan: ‘Sinun ei tule tappaa’, mutta Minä sanon teille, että kuka tahansa on vihainen veljelleen ilman aihetta, on jo tappanut. Te olette kuulleet heidän sanovan, heidän vanhaan aikaan”, tänä päivänä, sapatin viettäjät, “te olette kuulleet heidän sanovan, noiden silloin vanhoina aikoina: ‘Me olemme lain alla, sinun ei tule tehdä aviorikosta’, täytyi olla teko, ollakseen syyllinen. Mutta Minä sanon teille, että kuka tahansa katsoo naista himoiten häntä, on jo tehnyt aviorikoksen hänen kanssaan sydämesssänsä.” Hän muutti sen erilaiseksi. Mutta Hän meni suoraan neljännen käskyn ohitse. Mutta antoiko Hän heille Levon?

¹¹⁶ Katsokaamme mitä Hän sanoi: Daavid sanoi: “Niin pitkän ajan jälkeen olisi täydellinen Lepo tuleva.” Jumala lepäsi teoistansa seitsemännen päivän. Jumala siunasi sapatin päivän ja antoi sen juutalaisille erämaassa tällä tavalla. Eivätkä he menneet sisälle epäuskon tähden, koska Sana ei sekoittunut uskon kanssa... Ja... Uudestaan, hän rajoitti tietyn päivän, sanoen Daavidin kautta: “Niin pitkän ajan jälkeen”, satoja vuosia Daavidin kuoleman jälkeen, “nousisi esiin Daavidin Poika”, joka oli Jeesus, “ja jos he kuulevat Minun Ääneni, älkää paaduttako sydämiänne.” Jumala tulisi puhumaan sydämillä.

¹¹⁷ Tarkatkaa nyt. Te, jotka luette, 9. jae: “Jos Jeesus olisi antanut heille levon...”, 8. jae, “... olisi hän olisi puhunut toisesta päivästä.”

¹¹⁸ Jos tuli olla sapatti, jos tuli viettää sunnuntaita, silloin Hän olisi puhunut siitä. Jos Hän olisi tarkoittanut: “Nyt ei enää ole sapattia, ei

enää seitsemännen päivän viettämistä, vaan Minä haluan teidän viettävän sunnuntaita”, olisi Hän sanonut sen, sanoo Paavali tässä. Hän olisi sanonut: “Teidän pitää nyt kaikkien palvoa sunnuntaina, se tulee olemaan lepo.” Ja jos Hän olisi halunnut heidän pitävän sapattia, olisi Hän sanonut: “Jatkakaa vain seitsemännen päivän viettämistä. Mutta nyt Minä haluan teidän viettävän sitä sunnuntaina, kahdeksantena päivänä.” Ei! Hän ei koskaan sanonut sitä.

¹¹⁹ Hän sanoi: “Jos Jeesus olisi antanut heille jonkun päivän, niin eikö Hän olisi puhunut siitä?”

¹²⁰ Nyt 9. jae, olkaa nyt valmiit:

Sen vuoksi pysyy [on jäljellä] lepo Jumalan kansalle, sapatin vietto, Jumalan kansalle.

Sillä hän, joka on mennyt sisälle hänen (Kristuksen) lepoonsa, hän myös on lakannut omista teoistansa, niin kuin Jumala omista teoistansa, sapattina.

¹²¹ Näettekö sen? Ottakaamme nyt joitakin Kirjoituksia tämän tueksi. Hyvä on, kun Jumala teki maailman kuudessa päivässä, Hän lepäsi seitsemäntenä, eikä enää työskennellyt.

Siunattu olkoon Herran Nimi. Hän rakensi maailman, pani luomakunnan siihen, ja meni lepäämään, eikä enää tullut takaisin uudestaan rakentaakseen mitään muuta maailmaa. Hän päätti työt ja meni lepoon. Nyt sen jälkeen, tuhat vuotta myöhemmin tuli synty sisälle. Sitten Kristus oli edustettuna karitsassa. Nyt, juutalaisille annettiin tämä esikuvana seitsemännen päivän Levosta.

Nyt Hän rajoitti toisen päivän, sanoen Daavidin kautta: “Niin pitkän ajan jälkeen”, tulisi toinen Lepo.

¹²² No niin, mikä on tuo lepo? Menkää kanssani Matteuksen 11. lukuun, ja sen loppuosaan. Se on, kun Jeesus päätti saarnansa vuorella, ja te tullette näkemään, mitä Hän sanoi.

¹²³ Hän sanoi: “Kuka tahansa katsoo naista, himoiten häntä, on jo tehnyt aviorikoksen hänen kanssaan sydämessänsä. Kuka tahansa vihastuu veljeensä, ilman aihetta, on tappanut veljen.” Kaikki nämä asiat, eikä Hän koskaan koskettanut tuota sapattikäskyä. Nyt Hän on päättämässä saarnaansa, ja sapatti on tuo suuri Jumalan Lupaus. Se on Lepo.

päivänä te tullette tietämään, että Minä olen Isässä, Isä Minussa, Minä teissä, ja te Minussa.” Siinä on Ruumis.

¹⁵⁰ Se on vikana seurakunnan kanssa. Heille on opetettu jotakin pientä vanhaa, akkamaista, jonkin sortista vanhojen naisten oppia. Juostaan ympäri, ja on päivällisiä ja korttiseuroja. Ei ihme, että meillä on sellainen sekasotku kuin meillä on. Me emme tarvitse lasten ohjelmia ja pieniä soppapäivällisiä. Se mitä me tarvitsemme, on rosoisen vanhan Evankeliumin, ja uskon miehiä miekat esillä antamassa haastetta. Sitä me tarvitsemme tänään, ei jotakin pientä teologiaa, tai jotakin ihmistekoista teoriaa, vaan me tarvitsemme rosoista Evankeliumia saarnattuna Pyhän Hengen Valossa ja Voimassa ja esiintuomisessa.

¹⁵¹ Huomatkaa tässä nyt:

Ja Hän sanoi, Hän rajoitti toisen päivän, sanoen Daavidin kautta... ...jos Jeesus olisi antanut heille levon... ei hän olisi puhunut toisesta päivästä.

Mutta on jäljellä... lepo Jumalan kansalle.

Sillä hän, joka on mennyt sisälle Hänen lepoonsa, on lakannut omista teoistaan, niin kuin Jumala lakkasi omista teoistansa.

¹⁵² Mistä meidän nyt pitikään lukea? Matteuksen 11:sta luku, 27. jae:

Kaikki asiat on annettu minulle Isältääni: eikä kukaan ihminen tunne Poikaa, paitsi Isä; eikä tunne kukaan ihminen Isää, paitsi Poika, ja hän kenelle tahansa Poika tahtoo paljastaa hänet.

¹⁵³ Näettekö, se ei riipu siitä kuinka paljon te opitte, ja kuinka paljon joku piispa haluaa teidän tietävän, vaan kuinka paljon Jumala haluaa teidän tietävän. Jos et voi nähdä tätä ilmestystä, niin älä kysy sitä joltakin piispalta, vaan kysy Jumalalta. Älä kysy pastoriltasi, kysy Jumalalta. Poika paljastaa Hänet, “Hänet”, persoona pronomini.

¹⁵⁴ Kuunnelkaa! Tämä tulee järkyttämään teitä. Tässä on tuo käsky. Paavali sanoi: “Jos Hän olisi jättänyt jonkun toisen päivän, olisi Hän puhunut siitä.” Mutta tässä on se, mitä Hän sanoi:

Tulkaa minun tyköni, kaikki te, jotka teette työtä ja olette raskaasti kuormitetut, ja minä annan teille, sapatin, levon.

¹⁴¹ Hän oli Se, joka Abrahamin kanssa söi vasikanlihaa ja joi lehmän maitoa, ja söi voita ja leipää. Siunattu olkoon Jumalan Pyhä Nimi. Ja Hän oli siellä selkänsä käännettynä telttaan päin. Hän sanoi: “Abraham, Minä tulen vierailemaan luonasi, ja sinä olet saava lapsen. Sinä olet nyt satavuotias ja Saara yhdeksänkymmenen.” Ja Saara siellä teltassa naurahti itsekseen. Hän sanoi: “Mikä sai Saaran nauramaan?” Hänen takanaan! Tuo teltta heidän välillään!

¹⁴² Abraham sanoi: “Nauroitko sinä Saara?”

¹⁴³ “Ei, en nauranut.”

¹⁴⁴ Hän sanoi: “Kyllä sinä nauroit!” Minkä kaltaista telepatiaa se on? Minkälaista ajatustenlukua se oli? Hän tekee saman tänään! Hän on Jehova-jireh, Jehovah-rapha, sana eilen, tänään ja ikuisesti. Hän ei koskaan petä.

¹⁴⁵ Katsokaa Häntä, siellä Hän seisoi, tuli ja puhui Abrahamille ja hävisi hänen näkyvistään. Ja tuo suuri kantaisä Abraham sanoi, että hän keskusteli kasvoista kasvoihin Jumalan kanssa. Elohim, tuo sama Jumala. Käsitätekö te sitä? Ei mitään kolmea persoonaa, veli. Vaan kolme saman Persoonan virkaa, tehtävää.

¹⁴⁶ Alussa oli Sama. Hän oli tuo suuri Henki, Lähde, jossa kaikki totuudellisuus, kaikki rakkaus, kaikki rauha, kaikki mikä oli puhdasta, oli tässä Lähteessä. Se alkoi muodostaa ruumista theophanya, sen kaltaista ruumista, johon me menemme. Ei kirkastettua ruumista, vaan enkeliruumiin kaltaisessa muodossa.

¹⁴⁷ Joka kerta, kun näen puun, minä ajattelen: “Tuo puu on negatiivi, ja positiivi on jossakin.” Tuo puu oli tehty jonkin mukaan, jokin älykkyys valmisti sen. Ja kaikki tässä maassa tapahtuva heijastaa Taivaallista. Raamattu sanoo niin. Ja jos täällä on puu, jonka täytyy kuolla, niin Kirkkaudessa on puu, joka ei tule kuolemaan.

¹⁴⁸ Kun näen jonkun mukavan nuorenparin: miehen ja hänen vaimonsa kävelemässä alas katua, rakastuneena toisiinsa. Mitä se heijastaa? Siunattu olkoon Herran Nimi. Siellä on yksi Taivaassa, joka ei tule koskaan kuolemaan. Jos tämä maallinen maja puretaan, meillä on jo toinen odottamassa, tuo theophany.

¹⁴⁹ Silloin te saatte kolminaisuuden: tuon suuren Hengen asuessa Pojassa, Jeesuksessa, ja Jeesuksen asuessa Seurakunnassa. “Sinä

¹²⁴ Tarkatkaa nyt tässä, mitä Hän sanoo 11. luvun 27:ssä jakeessa, opetettuaan siunauksellisista asioista 5:ssä luvussa:

Kaikki asiat on annettu minulle Isältääni, ja kukaan ei tunne Poikaa, paitsi Isä; eikä tunne kukaan ihminen Isää, paitsi Poika,

Näettekö, te ette voi tuntea yhtä tuntematta toista, koska Hän oli Isä julkituotuna lihassa.

Ja hän kenelle tahansa Poika tahtoo paljastaa hänet,

¹²⁵ Näyttää kuin ihmisten pitäisi voida nähdä se, eikä riidellä. Jumala ei ole kolme persoonaa. Jos Hän on kolme jumalaa, silloin me olemme pakanoita. Mikä niistä olisi Jumala? Ne ovat, kaikki kolme, yksi Jumala. Se on saman Jumalan kolme virkaa. Hän oli Isä, Pyhän Hengen muodossa tuossa Tulipatsaassa erämaassa. Hän oli Poika, kun Hän tuli Pojan tehtävään. “Pieni hetki eikä maailma enää Minua näe. Minä tulen menemään pois ja olen tuleva uudestaan, ja olemaan teidän kanssanne, ja teissä, maailman loppuun asti.” Näettekö? Hän on Isänä, Poikana, ja myös Pyhänä Henkenä. Se on kaikki sama Jumala toimien kolmessa eri tehtävässä: Isänä, Poikana, Pyhänä Henkenä. Ei koskaan...

1.Joh. 5:7 sanotaan: “On kolme, jotka todistavat Taivaassa, Isä, Poika, Pyhä Henki, ja nämä kolme ovat Yksi.”

¹²⁶ Tuomas sanoi Hänelle: “Herra, näytä meille Isä”, ja se tulisi tyydyttämään hänet.

¹²⁷ Hän sanoi: “Minä olen ollut niin kauan teidän kanssanne, ettekö te tunne Minua?” Hän sanoi: “Kun te näette Minut, te olette nähneet Isän. Ja miksi sinä sanot: ‘Näytä meille Isä.’”

¹²⁸ Nyt Ykseysoppi otti sen, ykseyden ryhmän ihmiset, ja yrittää tehdä Isän, Pojan ja Pyhän Hengen, vain yhdeksi viraksi, ja vain yhdessä paikassa, niin kuin teidän sormenne on yksi. Se on väärin. Jeesus ei olisi voinut olla oma Isänsä. Jos Hän oli, silloin Hän oli... Mutta kuinka Hän olisi voinut olla itsensä isä?

¹²⁹ Ja jos Jumala on jotakin erillään Pyhästä Hengestä, silloin Hänellä oli kaksi isää. Sillä Raamattu sanoo, että Pyhä Henki varjosi Marian, ja hän tuli raskaaksi, ja Raamattu sanoo Matteus 1:18, että “se mikä on siinnyt hänessä, on Pyhästä Hengestä.” Silloin kumpi on Hänen Isänsä, Pyhä Henki tai Jumala? Molemmat ovat sama Henki, tai sitten Hänellä oli avioton syntymä, kahdesta hengestä. Se on katolinen opinkappale,

eikä se ole koskaan ollut Raamatun opetus. Ja Martin Luther toi sen mukanaan sieltä, paljon muun katolisuuden kanssa, mitä luterilaisessa kirkossa on. Wesley seurasi edelleen sen kanssa, ja se yhä menee eteenpäin, mutta se on erehdys. Se ei ole Totuus, se ei ole koskaan ollut. Koskaan sitä ei ole ollut Raamatun opissa. Koskaan ei Raamatussa käsketty opettamaan kolmea jumalaa. On yksi Jumala. Jeesus sanoi: “Kuule, oi Israel, Minä olen Herra sinun Jumalasi.” Yksi Jumala, ei kolmea jumalaa.

¹³⁰ Afrikassa he kastavat kerran Isälle, kerran Pojalle, kerran Pyhälle Hengelle. Ja sitten joku juutalaisparka tulee ja kysyy: “Mikä niistä on teidän jumalanne?” “Mikä niistä? Isäkö, Poikako, tai Pyhä Henki?” Ne ovat kaikki kolme Yksi. Raamattu sanoo, että ne ovat Yksi.

¹³¹ Jeesus oli asumus, jossa Jumala eli, Raamattu sanoo sen, 1. Timoteus 3:16: “Ilman väittelyä”, se on kiistaa, “suuri on jumalisuuden salaisuus. Sillä Jumala oli ilmaistu lihassa, nähty enkeleiltä, saarnattu... uskottu, ja otettu ylös Kirkkauteen.” Jumala oli! Raamattu sanoo: “Hänen Nimensä tulee olla kutsuttu Immanuel, joka tulkinnan mukaan on: “Jumala meidän kanssamme”. Raamattu sanoo, että “Jeesuksessa, Hänessä asui Jumaluuden täyteys ruumiillisesti.”

¹³² Niin kuin meillä oli se aiheena aikaisempina iltana, kuinka Jumala alussa oli Henki. Ja sitten, Jumalasta lähti Logos, tai theophany, joka oli miehen muodossa, ja jota kutsuttiin Jumalan Pojaksi ennalta hahmoteltuna. Hän tuli maan päälle lihan ruumiissa, jopa ennen kuin Hän tuli Jeesuksessa Kristuksessa. Yritähän nyt kerran niellä sitä, veli. Minä tulen todistamaan sen teille.

¹³³ Kun Mooses näki Hänet, hän sanoi: “Anna minun nähdä muotosi, Herra.” Ja Jumala kätki hänet kallionhalkeamaan. Ja kun Hän kulki ohitse, Mooses sanoi: “Se oli kuin miehen selkäpuoli.” Se oli tuo theophany. Täsmälleen. Sitten tuo theophany täytyi olla tehty lihaksi. Ei jonkun toisen Persoonan, vaan tuon saman Persoonan täytyi tulla lihaksi, ottamaan pistimen pois kuolemalta. Niin kuin mehiläinen pistäessään jättää pistimensä. Hän voi pistää ihmislihaa, koska se on syntinen. Mutta veli, kun hän pisti tuota Immanuelin lihaa, kadotti hän pistimensä. Kyllä vaan! Hän voi surista, mutta hänellä ei enää ole pistintä.

¹³⁴ Ei ihme, että heidän aikoessaan katkaista häneltä pään, Paavali sanoi: “Oi, kuolema, missä on sinun pistimesi? Sinä voit surista ja hurista niin paljon kuin tahdot. Hauta, missä on sinun voittonsi? Mutta kiitos olkoon Jumalalle, joka antaa meille voiton Jeesuksen Kristuksen kautta.” Siinä se on teille. Tarvittiin Jumala itse tekemään se. Hän tuli ja oli julkituotu lihassa. Hän palasi takaisin Hengessä.

¹³⁵ Te sanotte: “Veli Branham, sinä et ole vielä kertonut meille, milloin Jumala oli tehty lihaksi, ennen kuin Hän tuli Kristuksessa.” Kun Abraham istui telttansa edessä yhtenä päivänä, siellä tuli kävellen kaksi Enkeliä ja Jumala hänen luokseen ihmislihassa. Heillä oli tomua vaatteissaan ja he olivat uupuneita ja he istuivat alas. Ja Abraham meni ja otti vasikan pois lehmältä ja tappoi sen, ja valmisti joitakin lampaanpaloja. Pani Saaran siivilöimään jauhoja ja valmistamaan joitakin kakkuja. Ja otti voita ja vähän piimää ja vei sen sinne ja asetti sen Hänen eteensä. Ja Jumala söi sitä! Halleluja!

¹³⁶ Siksi: “Minun uskoni katsoo ylös Sinuun, Sinä Golgatan Karitsa.”

¹³⁷ Luuletteko te, että se olisi vaikeata Jumalalle? Jumala, joka valmisti kaiken kaliumkarbonaatin ja kalsiumin ja kaiken maailmassa, Hän tuli alas vierailemaan Abrahamin luona. Hän sanoi: “Luuletko, että salaisin sen sinulta, koska sinähän olet maailman perillinen?” Aamen. “Minä en salaa sitä sinulta.”

¹³⁸ Jumala vain... Meidät on tehty kuudestatoista alkuaineesta. Hän vain otti vähän kaliumkarbonaattia, vähän, kalsiumia, hieman vuoriöljyä ja kosmista valoa ja... [Veli Branham puhalttaa.] “Astu siihen, Gabriel.” Se oli ruumis!

¹³⁹ [Veli Branham puhalttaa.] “Astu siihen, Wormwood”, ja Hän astui siihen. Kaksi Enkeliä Taivaasta.

¹⁴⁰ Jumala ojensi kätensä ja otti sitä kourallisen ja [Veli Branham puhalttaa.] astui siihen itse. Tuli alas ja oli nälkäinen. Siunattu olkoon... Mitä te siitä sanotte, te adventistiveljet, jotka ette halua syödä lihaa? Me tulemme siihen jonkin ajan kuluttua. Jumala, Kaikkivaltias Jehova! Nähkää onko tuo sama Nimi käännettynä Sama, joka oli palavassa pensaassa. Halleluja! Ja kun Hän oli maan päällä, Hän sanoi: “Ennen kuin Abraham oli, MINÄ OLEN, tuo Sama, joka oli palavassa pensaassa.” Kyllä, Elohim! Katsokaa eikö se olekin sama. Hän oli Se, joka oli palavassa pensaassa.